Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXV, SERIA II NR. 6180 | 6 PAGINI – 30 BANI | MARȚI 1 APRILIE 1969

CITIȚI

În pag. a 2-a:
- ACTUALITATEA PENTRU TINERET

În pag. a 3-a:
- Ce înseamnă a fi utecist? — ÎNALTA MATURITATE POLITICĂ
- În organizațiile U.T.C. din județul Suceava INCONSECVENȚE PE GRAFICUL ÎNTRECERII
- O FAMILIE DE FORESTIERI

În pag. a 5-a:

— SPORT —
- A.C.R. ÎN SEZONUL AUTOMOBILISTIC (Interviu cu ing. Vasile Iordăchescu, secretar general al A.C.R.)

Primirea de către tovarășul Nicolae Ceaușescu a delegației de activiști ai Partidului Comunist din Cehoslovacia

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a primit luni, 31 martie a.c., delegația de activiști ai Comisiei Centrale de Control și Revizie a Partidului Comunist din Cehoslovacia, condusă de tovarășul Milos Jakes, președintele Comisiei, care, la invitația C. C. al P.C.R., face o vizită de schimb de experiență în țara noastră.

La primire au participat tovarășii Dumitru Coliu, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., președintele Colegiului Central de Partid, Ioan Gluvacov, membru al C.C. al P.C.R., membru al Colegiului Central de Partid, Nicolae Ionescu, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R.

A fost de față Karel Kurka, ambasadorul Republicii Socialiste Cehoslovace la București.

Întrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovărășească.

O ÎNTREBARE DE MARE ACTUALITATE PENTRU ȘANTIERELE DE CONSTRUCȚII DIN TIMIȘOARA

CÎND VOR FI RECUPERATE RĂMÎNERILE ÎN URMĂ?

[illegible] pute în luna mai a a- [illegible] trecut, lucrările de ex- [illegible] a Uzinei de apă nr. 2 [Timi]șoara — etapa a III-a [...]istrau la data de 28 [...]ie o rămînere în urmă, [...] graficele de execuție, [...] zile. Deși toate obiec[tivele] prevăzute în plan sînt [...], neasigurarea frontului [...]ru pe timp friguros, [...]nor materiale strict ne[cesare] continuării construcției [...]e plate cu diametre va[riind între] [illegible] milimetri, [illegible]

[illegible] menelor fixate inițial. Va mai fi respectată în aceste condiții data intrării în funcțiune preconizată? Răspunsul afirmativ este influențat de onorarea riguroasă a graficelor operative de livrări încheiate de comun acord cu furnizorul principal de materiale — Întreprinderea 7-Produse industriale, aparținînd Trustului de construcții Timișoara, antreprenorul general al investiției. El implică, de asemenea, obligativitatea punerii la dispoziție a utilajului tehnologic de către beneficiar — Întreprinderea de gospodărie comunală municipală. În măsură hotărîtoare însă accelerarea ritmului de execuție, eliminarea handicapului existent, edificarea obiectivului economic în cadrul limitei de timp [illegible] constructorul — Grupul 1 al T.C.T. — va ști să-și organizeze munca în interiorul șantierului, să respecte propriile grafice de lucru (defalcate pe zile, oameni, utilaje), să adauge activității sale acel plus calitativ capabil să catalizeze întreaga energie a colectivului spre valorificarea superioară, în scop productiv, a resurselor de care dispune.

Pe șantierul Uzinei de apă nr. 2 Timișoara, în totalul muncitorilor, tinerii dețin ponderea principală. Ancheta noastră își propune un tur de orizont în sfera preocupărilor actuale ale tinerilor și implicit ale organizației U.T.C. pentru mărirea contribuției proprii, directe, la îndeplinirea sarcinilor ce le revin în lunile următoare.

Debutăm cu o întrebare orientativă: **Cînd anume va intra în funcțiune obiectivul economic la care lucrați?**

— **Nu știu** — răspunde dulgherul Mihai Dreptate.

— **Păi** — încearcă o ieșire din [illegible] colegul său Marian Drăcea — **cred că la anu...**

Bucuros că cineva făcuse precizarea, Gavril Vatamanu confirmă:

— **Desigur, prin '70...**

Zidarul Ion Ciomga îl contrazice.

GH. GHIDRIGAN

(Continuare în pag. a III-a)

Maria Guuri, filatoare la Uzinele textile din Arad. În cei doi ani de cînd lucrează aici a reușit, datorită perseverenței și dorinței de a învăța de la cei mai buni, să devină una dintre muncitoarele apreciate de colectiv

Foto: O. PLECAN

ÎN JUDEȚUL PRAHOVA

CAMPANIA AGRICOLĂ E PRIVITĂ ÎNCĂ ÎN PERSPECTIVĂ

Vineri am zburat deasupra cîmpiei, iar sîmbătă i-am bătut drumurile de pămînt. Și, din calendar „cădeau" ultimele zile ale lui martie, drumurile în cîmpie, pe orice cale ai umbla, nu-s o poezie. Dacă te duci numai pînă la Ploiești, bunăoară, ți se strînge inima cînd vezi de-a dreapta și de-a stînga adevărate heleștee înecînd ogoare de grîu. Că s-au creat, nu sînt de vină oamenii din sat și nici specialiștii de la Direcția agricolă sau uniunea județeană a C.A.P. Dar, că persistă, că nu s-au făcut toate eforturile posibile pentru evacuarea apelor, au vină și unii și alții.

N-ar fi corect să întoarcem lucrurile pe dos și să spunem că pe aici oamenii privesc cu indiferență pagubele ce-i amenință în cîmp. În județul Prahova erau afectate de apele care bălteau 1 460 hectare cu grîu. Mai ales în ultimele zile ale săptămînii trecute cooperatorii de la Gherghița, Baba Ana, Ciupelnița, Puchenii Mari, Golăești, Drăgănești, au ieșit în cîmp cu hotărîrea să salveze grîul. Și au reușit. Au făcut gropi și canale de scurgere. În unele locuri au folosit și motopompele de la aspersoare.

Vremea nefavorabilă care se prelungește în primăvară, starea unor ogoare pune în fața fiecărui om din agricultură, indiferent de funcția cu care este investit, răspunderea unei recolte, care depinde în bună măsură de acțiunile din aceste zile. Sigur, la Fulga de Sus, la Grădiștea, la Bărăitaru sau Cioranii de Jos se vor găsi cooperatori — vîrstnici sau tineri — care, înălțînd din umeri, vor spune: „ce să facem noi dacă președintele, dacă brigadierii nu au luat măsuri, nu ne-au mobilizat?" Și, o să-i critice în adunări, cu diverse alte ocazii, dar cu asta nu vor reuși să umple hambarele. Va fi prea tîrziu atunci, chiar dacă le va fi trezit răspunderea acelora pe care i-au ales să diriguiască destinele obștei. Acum, însă, toți trebuie să iasă în cîmp (la Fulga de Sus 200 de hectare de grîu sînt aproape complet acoperite de [illegible] trebuie valorificată pentru a găsi modalități de evacuare a apelor.

Ce fac organizațiile U.T.C.? Toată iarna s-au rostit atîtea

ION ȘERBU

(Continuare în pag. a III-a)

PERSONALITATEA ATENEULUI STUDENȚESC

Mijloacele de educație sînt astăzi mai bogate și mai diversificate decît oricînd; teatrul și cinematograful, televizorul și radioul, presa, literatura — factori pe care procesul de educație din universitate îi folosește din ce în ce mai mult — înles[nesc] [illegible] societății. **Dar pentru ca activitatea politico-educativă desfășurată de organizațiile U.T.C. și asociații să dobîndească un înalt grad de eficiență și atractivitate, pentru a se răspunde cu o mai mare competență preocupărilor de maximă actualitate ale tineretului universitar, prin elevate dezbateri de idei, pentru a contribui la formarea personalității politice și culturale a viitorilor specialiști este necesar ca în lumea studențească să existe mijloace specifice de informare, de educație.**

Toamna universitară a anului 1968 a consemnat deschiderea ateneelor studențești — **„forumuri de cunoaștere și înțelepciune"** menite să îndeplinească rolul unor astfel de mijloace specifice de educație. În faza inițială, cu prilejul diferitelor discuții ale factorilor chemați să dea viață ateneelor studențești — s-a spus, în esență, ce trebuie să fie acest forum, ce rol îi revine în activitatea studenților și a organizațiilor de tineret, care este locul său, alături de formele tradiționale cum sînt informările politice, acțiunile cultural-educative organizate în facultăți, cluburi și case de cultură. Au avut loc dezbateri, mese rotunde, s-au formulat păreri pro și contra. În cele din urmă răspunsul hotărîtor a fost dat de faptul că unele atenee studențești au început să-i contureze o personalitate proprie și să demonstreze practic, prin activitatea desfășurată, că se bucură de interesul și aprecierea studenților.

Astăzi, la mai bine de un semestru de la debutul acestei valoroase inițiative în viața universitară [illegible] cu care s-a pornit la organizarea lor, ca factor de informare și formare multilaterală a studenților, există acum o realitate complexă, diversă în fiecare centru universitar și în fiecare institut — sinonimă nu numai căutărilor interesante, reușitelor, ci și unor interpretări neadecvate ale specificului acțiunilor pe care le grupează ateneul studențesc. Ne referim, în primul rînd, la faptul că deziderate de o importanță majoră, a căror îndeplinire ar fi conferit ateneelor valențe educative cu totul deosebite, au fost asimilate unei eterogene succesiuni periodice de activități tradiționale de club, incluse ca atare în programul acestora sub firma edificatoare de **„ateneu studențesc"**.

Așa cum este conceput, ateneul nu poate ignora mijloacele obișnuite de educație, dar nici nu se confundă cu teatrul, cu cinematograful, cu televizorul, cu sala de concerte, chiar dacă se folosește de aceste mijloace. De asemenea, nu se confundă cu casa de cultură, cu clubul studențesc. Ateneul oferă studenților ceea ce nu poate oferi — sau mai exact ceea ce nu oferă în primul rînd — nici unul din mijloacele obișnuite de informare, de educație, de culturalizare. Aici studenții au posibilitatea să stabilească un contact direct, să aibă confruntări de opinii cu personalități de seamă ale vieții politice, științifice, culturale, artistice, să organizeze dezbateri pe marginea unor teme care îi preocupă — aceasta fiind însăși esența activității ateneului, nu completarea sau agrementarea altor acțiuni. Există însă o condiție de bază [illegible] telectuală care să vizeze domeniile fundamentale ale formării convingerilor și orizontului de cunoștințe al studenților. **Un forum care să activizeze viața politică, științifică și culturală din universitate, care să-i confere un înalt prestigiu — iată ce este ateneul studențesc.** Am constatat însă, cu regret, că sînt foarte puțin răspîndite acele modalități, forme de activitate ale ateneelor care să capteze interesul studenților: „dialoguri", „mese rotunde", „tribune ale ideilor", „tribune ale opiniilor", „colocvii", „simpozioane", „cluburi ale [illegible]" [illegible] studenților prilejul de a participa la dezbateri, de a formula puncte de vedere, păreri per-

ADRIAN VASILESCU
ION TRONAC

(Continuare în pag. a V-a)

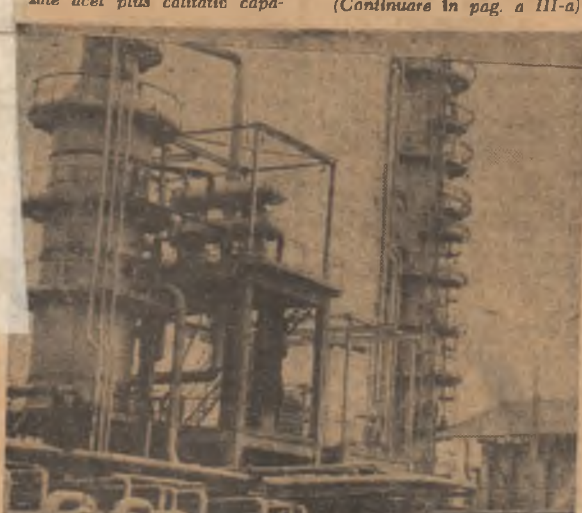

Rafinăria „Crișana" din Suplacu de Barcău, județul Bihor. Noua unitate proiectată de specialiști ai Institutului de proiectări și instalații petroliere din Ploiești, are o capacitate de prelucrare de 300.000 tone țiței pe an

DESPRE PUBLICUL CITITOR

de SÎNZIANA POP

manifestare față de scriitor? Există un gest de pro și de contra?

Între compartimentele artei, literatura este domeniul cel mai izolat, cel mai ferit de spectacol. Coexistenței intime cu pagina de hîrtie îi urmează intimitatea tiparului, apoi difuzarea. La expedierea cărții în librărie scriitorul nu ia parte. Nici la vînzare. Etapele acestea nu oferă posibilități de întîlnire cu publicul cititor. Și cum îi parvin, atunci scriitorului ecourile, impresiile, concluziile activității lui? Care este finalitatea literaturii, finalitatea ei imediată, receptarea ei de către contemporani? Cine măsoară asta? Se fac sondaje publice în acest scop? Există anchete pentru scriitori? Anchete reale? Indică tirajele un public real? Există o funcție de impresariat a literaturii și dacă da, cine o reprezintă: editurile? critica? Critica literară este o mediatoare a publicului cititor? Reprezintă punctul de vedere al cumpărătorului de carte? Este un exponent sau se reprezintă pe sine ca grup profesional, aparținînd de literatură și operînd prin indivizi avertizați, inițiați, specia-

(Continuare în pag. a V-a)

VENDETA LA... TECHIRGHIOL

Fără a avea pretenția de a fi portretul cel mai fidel al civilității unui om, se poate afirma, cu coeficientul de toleranță implicat, că o consistentă carte de vizită o constituie părerea pe care și-au făcut-o oamenii cu care te învecinezi nu numai la serviciu, nu numai în instituțiile publice dar și acasă. „Cînd două familii vecine afirmă lucruri puțin măgulitoare despre o a treia, evident că așa stau lucrurile — și-au spus, cu alte cuvinte, cîțiva dintre salariații Consiliului popular al orașului Techirghiol și au lipit pe fruntea familiei Preda, aflată în vechi conflicte cu familiile Paraschiv și Rîmboi, eticheta de „mahalagism". Nu ne propuneam să facem aici cronica ultimilor cinci ani de scandaluri zilnice între vecinii-beligeranți dacă această etichetă de faimă proastă n-ar fi fost aplicată printr-o ciudată de interesantă amnezie a salariaților pomeniți, dacă „războiul" oral dintre cele trei familii n-ar fi fost hrănit interesat de moralitatea dubioasă a unui individ devenit în ultimii ani expert în compunerea unor jalbe și petiții, concurînd ortoepia răsturnată grotesc a unor personaje caragialești.

O ordine în acest talmeș-balmeș de vorbe necugetate aruncate peste gard, zi și noapte, în traiul imposibil pe care și-l fac reciproc, în bîrfa care hrănește acest trivial război al vorbelor nu numai prin întîmplătorii trecători de pe strada din Techirghiol dar chiar și de către unii dintre salariații Consiliului popular al orașului, este absolut necesară. Cu cîțiva ani în urmă, fostul președinte al fostului sfat popular al orașului Techirghiol, încălcînd elementarele obligații ale postului pe care-l ocupa, a hotărît, cu de la sine putere, că este dreptul lui Gh. Paraschiv să-și extindă curtea cu 300 m p în locul de casă aparținînd vecinului său, Ștefan Preda. Printr-un act grosolan de nedreptate, împuternicitul fostului președinte împreună cu Gh. Paraschiv stabilesc o nouă linie de despărțire a celor două curți, distrugînd, totodată și culturile de pe suprafața însușită samavolnic. Începe un îndelung litigiu care macină nervii celor interesați, nedreptatea pune oamenii pe drumuri, petițiile curg în lanț trecînd toate pragurile instituțiilor în drept din care, în sens invers, pornesc salariații în delegație pînă cînd, în sfîrșit instanța de judecată împarte dreptatea. Dar litigiul nu se termină aici, mai ales că fostul președinte continua nu numai să șadă pe postul său, dar să se opună și hotărîrii judecătorești. Din nou petiții, din nou delegații pînă cînd, la sesizarea justă a ziarului „România liberă" prin articolul „Un loc de favoare" (din 18 februarie 1966) se iau măsurile ce se impun: pămîntul este restituit celui în drept, președintele, care nu era la primul său abuz, a fost, cum se cuvine, destituit. Litigiul, așa cum s-ar fi crezut, era destinat uitării.

Numai că o dată cu îndepărtarea mîinii care a semănat discordia între cei doi vecini, sămînța de scandal n-a căzut pe piatră seacă. Ba, mai mult, a rodit în bătătura lui Gh. Paraschiv și Constantin Rîmboi frustrat, se zice și el, de hotărîrea dreaptă a instanței judecătorești care l-a lipsit de fîșia de pămînt pe care și-ar fi alăturat-o curții sale dacă hotărîrea de fapt a fostului președinte ar fi devenit și o hotărîre de drept. Ca-ntr-un jalnic carusel au început scandalurile celor două familii unite împotriva celei de-a treia (și invers), a bătrînilor alături de fii și nepoții lor, cu un manifest gînd de răzbunare. Nervii au cedat, rațiunea a lăsat locul patimilor dezlănțuite. Această vendeta învălmășind și copiii alături de maturi, n-a scutit nici pe cei care hodinesc de mult în cimitirul orașului: deoparte cel îndreptățit de justiție, răspunzînd șicanelor cu alte șicane și amenințări cu relațiile (imaginare!) sus-puse; de partea cealaltă fluturarea jalnică a purtatului prin tribunale cu finalitatea „vă bag în pușcărie sau în balamuc". Nu este surprinzător astfel că argumentele cele mai convingătoare par beligeranților frecventa trecerii pragului fostei comisii de împăciu-

V. ARACHELIAN

(Continuare în pag. a IV-a)

MONUMENTELE DE ARHITECTURĂ ÎN CONȘTIINȚA ORAȘULUI

Reportaj-anchetă de CORNEL RADU CONSTANTINESCU

În multe din localitățile patriei noastre există numeroase monumente de arhitectură de o reală valoare. Obiect de studiu pentru cercetători, ele constituie în același timp și un important mijloc de educație pentru tineretul nostru, care are astfel posibilitatea de a veni în contact direct cu valorile culturale ale trecutului. Prin eforturile forurilor de specialitate, multe dintre ele sînt scoase în afara oricărui pericol de degradare. Numărul monumentelor de arhitectură este însă cu mult mai mare decît cel pe care îl cunoaștem și acțiunea de conservare și popularizare a lor nu se poate socoti încheiată. Sînt, însă, numeroase situațiile în care monumentele de arhitectură aflate în conștiința publicului se află în pericol de degradare. Altele s-au și degradat, fiind iremediabil pierdute. Atari situații s-au ivit prin divizarea infinită a atribuțiilor între diverse instituții, direcții, comitete, divizare care facilitează imens evitarea răspunderilor în diverse cazuri concrete.

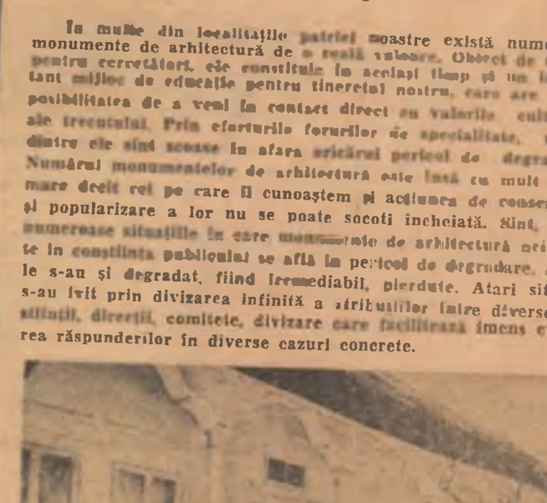

Casă veche de tîrgoveți din str. Teleajen nr. 15, care așteaptă și ea — ca atîtea altele — să fie declarată monument de arhitectură

„MONUMENTE DE MAHALA"

• „Casă veche de tîrgoveți". Sub acest nume este înregistrat monumentul de arhitectură din strada Orzari nr. 63 într-un nomenclator de specialitate. Este o construcție modestă cu prispă, cu o tindă și două camere ridicate pe un loc din mahalaua Delea-veche luat cu emanic (chirie) de la mănăstirea Pantelimon [illegible] din secolul al XVIII-lea. A fost locuită de-a lungul vremilor de modești și anonimi tîrgoveți ai mahalalei, care se vor fi ocupat mai ales cu negoțul și cărăușia de cereale, cum avea să ni-i descrie mai tîrziu Delavrancea, cel care s-a născut și a copilărit aici prin împrejurimi. Cel mai de seamă proprietar al casei pare să fi fost la începutul secolului al XIX-lea, Ioniță Cehanu, un căpitan de panduri din oastea

(Continuare în pag. a IV-a)

53435L

actualitatea

Reportaj de BUZUNAR

„ASUL DE TREFLĂ" DIN BATIŞTE

L-am văzut pe machetă înalt de 85 de metri, avînd 24 de nivele. Intercontinental Hotel reprezintă o ingenioasă rezolvare urbanistică a inginerilor şi proiectanţilor noştri, fiind cea mai înaltă clădire civilă din Sud-Estul Europei unde gradul de seismicitate este 8.

Construcţia, în formă de treflă, a venit în sprijinul ideii — holuri cît mai scurte, camere cît mai luminoase, 444 de apartamente cu aer condiţionat, hotelul fiind prima construcţie din ţară climatizată integral. Dispunînd de finisări de cea mai bună calitate, colosul de oţel, beton şi sticlă va fi la nivelul realizărilor mondiale.

Camerele sînt în aşa fel îmbinate încît se pot cupla două sau trei formînd un singur apartament. O serie de baruri mici şi cîteva săli pentru recepţii sau mese ocazionale vor sta la dispoziţia oaspeţilor în afară de marile săli de recepţie de la etajul I. Şi, cum toate capitalele îşi construiesc restaurante panoramice la înălţimi considerabile, etajul 22 al viitorului hotel este ocupat de un mare restaurant. Accesul în hotel se face cu patru lifturi de mare capacitate şi viteză amplasate în centrul treflei. În timp ce două scări de serviciu şi două lifturi vor sta la dispoziţia personalului hotelier.

Hotelul trebuie să fie predat la cheie în semestrul al II-lea al anului 1970, o dată cu Teatrul Naţional. Constructorii s-au gîndit să-i scurteze termenul de predare cu trei luni.

ŞT. GÂNESCU

Un apel la care nu s-a primit răspuns

La Rădăuţi, undeva pe o stradă, trăieşte moş Colibaba Constantin. Bătrînul e cunoscut ca ceramist în partea de nord a Moldovei. Expoziţiile deschise cu lucrările sale la Suceava în anul trecut şi cea „permanentă" de la Rădăuţi s-au bucurat de un succes deosebit. Poate nu este lipsită de semnificaţie părerea cu care bătrînul Colibaba învaţă arta ceramicii pe cei doi nepoţi ai săi Florin şi Marcel din clasele a VI. Bătrînul şi-a exprimat dorinţa să transmită această pasiune şi altor tineri. Ar fi bine ca acestui apel să-i răspundă, în primul rînd, comitetul municipal al U.T.C. Rădăuţi.

V. MOCANU

INIŢIATIVA ARE CUVÎNTUL

O PREMIERĂ ÎNCHINATĂ PROSPEŢIMII FOLCLORULUI

Duminică seara, pe scena căminului cultural din Poeniceşti Olt, a debutat una din cele mai tinere şi valoroase formaţii artistice din judeţ — ansamblul folcloric din localitate. S-au bucurat de lumina rampei [illegible] şi fete, desprinse din lada de zestre cu miresmi uscat de busuioc şi sulfină, împrumutate de la mame şi bunici, o dată cu zîmbetul şi pasul legănat, [illegible] din grindă pe pălăriile căluşarilor, pe pinteni şi mărgele. Au fost cercetate tradiţiile locale şi din împrejurimi, au fost chemaţi la sfat bătrînii satului să-şi amintească vechile dansuri, bătrînele şi-au încercat încă o dată glasul ca în tinereţe refăcînd prospeţimea cîntecelor de la clăci şi şezători. Şi-au înflorit toate acum, pe scena exuberantă şi frumoasă ca o constelaţie în ascensiune. „Salta", „Frunza", „Băluţa", „Ciuleandra", „Brîul pe 8" — iată numai cîteva din cele peste 30 de jocuri locale tradiţionale care au încîntat ochiul spectatorului prin viziune, ritm şi dragoste de viaţă.

A venit apoi rîndul „privighetorilor" Sabina Negrilă, Gherghina Istrate, Viorica Ivan şi Ecaterina Onică. Spectacolul s-a încheiat în ritmul [illegible] al ansamblului [illegible], în interpretarea a două generaţii — [illegible] ani.

I. ANDREIŢĂ

CONCURSUL CULTURAL ARTISTIC AL ELEVILOR

„Români şi maghiari, înfrăţiţi la vîrsta adolescenţei, închinăm celei de a 25-a aniversări a eliberării patriei noastre cîntecul, jocul şi voia bună de pe văile Mureşului, Oltului, Tîrnavei şi Corundului", a spus perechea de tineri în cuvîntul de deschidere al Concursului cultural-artistic al elevilor din judeţul Harghita. Pe scena casei de cultură din Miercurea Ciuc în sala de spectacole arhiplină, peste 1 000 de elevi de la 24 de şcoli — licee, şcoli profesionale şi de specializare, post-liceale — şi-au măsurat măiestria artistică la faza judeţeană.

Interpreţi ai cîntecelor de masă din Miercurea Ciuc, Topliţa, Odorheiul Secuiesc, Ditrău, actori amatori din Subcetate sau Joseni, formaţii de dansuri populare româneşti şi secuieşti din Topliţa, Cristurul secuiesc, Gorund, şi Dăneşti, orchestre de muzică populară şi uşoară — majoritatea ale elevilor din şcolile profesionale — solişti vocali şi recitatori au adus în faţa spectatorilor nota specifică a tinereţii entuziaste.

C. POGĂCEANU

Cine avizează „Ce n-a văzut Parisul"?

Am poposit timp de cîteva ore în barul de noapte de la Continental. M-a atras mai mult afişul care, pretenţios, anunţa cu litere mari, senzaţionalul „Ce n-a văzut Parisul" — „spectacol variete" în care, în afara numerelor atractive de music-hall, de dansuri plastice şi acrobatice ale corpului de balet Continental, puteam vedea pe „Diana cu numere senzaţionale de music-hall". [illegible]

S. G.

FESTIVALUL MONTAN AL GHIZILOR

Sîmbătă noaptea la cabana „Poiana Izvoarelor" s-a desfăşurat Festivalul montan al ghizilor dotat cu premiul „Toporul de aur" — organizat de Comisia de turism a Centrului Universitar în colaborare cu O.N.T. Carpaţi. [illegible]

G. ŞTEFAN

În fotografia de mai sus: [illegible] „Toporul de aur"

PROGNOZA METEOROLOGICĂ

CUM VA FI LUNA APRILIE?

[illegible]

I. M.

A apărut:

„TÎNĂRUL LENINIST"

NR. 3/1969

DIN SUMAR:

[illegible] Melodica educaţiei; P. Niţă — Formarea caracterului; Sugestii pentru organizatori: Cr. Ionescu — Clubul tinerilor săteni; Cineclubul; Activitatea U.T.C. în şcoli: I. Raţiu — Specificul activităţii uteciştilor din clasele VII—VIII; A. Paun — 9 microinterviuri despre: informarea politică a [illegible]

40 de ani de la moartea lui ION FONAGHI

UN CURAJOS LUPTĂTOR COMUNIST

Drumul străbătut de clasa muncitoare din România, de la formarea sa pînă la obţinerea victoriei în lupta cu forţele care o ţineau încătuşată, a fost un drum de necontenite şi aspre confruntări, un drum al luptei revoluţionare curajoase, pline de abnegaţie şi eroism. Din rîndurile proletariatului s-au ridicat numeroşi luptători care şi-au închinat viaţa şi activitatea slujirii cauzei clasei căreia îi aparţineau, apărării intereselor vitale ale maselor muncitoare, ale întregului popor. Printre aceştia se numără şi militantul comunist Ion Fonaghi de la a cărui moarte se împlinesc 40 de ani.

Născut în anul 1900 în comuna Marghita din judeţul Bihor, Fonaghi reuşeşte cu mare greutate, datorită situaţiei materiale precare a familiei sale, să urmeze şcoala primară şi liceul. După terminarea şcolii urmează o perioadă de timp cursurile unei facultăţi cu profil tehnic. Întreruperea studiilor lui universitare coincide cu desfăşurarea unui puternic val de lupte revoluţionare, [illegible] schimbări în structura şi configuraţia politică a lumii postbelice. Efervescenţa revoluţionară a maselor largi populare — expresie a gravelor contradicţii economice şi social-politice generate de primul război mondial şi consecinţele sale — îşi găseşte întruchiparea în izbucnirea unui şir de revoluţii în numeroase ţări ale lumii, în puternice acţiuni greviste, demonstraţii, mişcări ţărăneşti etc. Animat de un puternic spirit internaţionalist, Ion Fonaghi participă la lupta pentru proclamarea republicii ungare, pentru victoria revoluţiei proletare şi apărarea ei. Din acest moment el se va afla în [illegible] claselor exploatatoare, aspiraţiile sale indentificîndu-se cu aspiraţiile maselor muncitoare.

După înăbuşirea revoluţiei proletare maghiare, Fonaghi se refugiază în Austria, apoi în Cehoslovacia unde îşi continuă activitatea revoluţionară.

La începutul anului 1922 [illegible] devine corespondent al ziarelor „Világósság" (Lumina) şi „Munkás" (Muncitorul) — organe de presă în limba maghiară ale Partidului Comunist Român. Subiectele tratate în corespondenţele sale sînt inspirate din munca şi viaţa lucrătorilor în mijlocul cărora trăia, din lupta lor pentru satisfacerea dezideratelor economice şi politice.

În vara anului 1923 este numit redactor al publicaţiei „Uj Harcos" („Noul luptător") — organ al Uniunii Tineretului Socialist din România, aflat sub îndrumarea P.C.R. Ziarul era editat şi răspîndit în condiţii foarte grele. Cenzura, lipsa mijloacelor financiare, a personalului calificat, piedicile puse de autorităţi în răspîndirea gazetei sînt numai cîteva din dificultăţile mari pe care trebuiau să le învingă. Cu toate acestea, s-a reuşit ca ziarul să aibă o circulaţie largă în rîndul tinerilor muncitori şi să atragă numeroşi corespondenţi voluntari din fabrici şi uzine. Fonaghi şi colaboratorii săi au militat, în paginile ziarului, pentru apărarea intereselor vitale ale tineretului muncitor de la oraşe şi sate, ale tineretului studios, pentru educarea tinerilor în spiritul ideilor revoluţionare.

Dîndu-se o înaltă preţuire activităţii depuse pînă atunci, Ion Fonaghi este primit, în acelaşi an (1923), în rîndurile Partidului Comunist Român. După satisfacerea stagiului militar, se integrează din nou în mişcarea muncitorească, primind sarcina de a lucra în cadrul organizaţiilor comuniste de tineret. Îşi desfăşoară la început munca la Arad, fiind unul din animatorii şi îndrumătorii organizaţiei U.T.C. din localitate.

În anul 1924, P.C.R. este scos în afara legilor, dar lupta comuniştilor nu încetează. Îmbinînd munca legală cu cea ilegală, militanţii revoluţionari se află în fruntea acţiunilor desfăşurate de masele muncitoare. Urmărit de siguranţă, Fonaghi, ca şi alţi comunişti, îşi schimbă mereu domiciliul şi locul de muncă. Lucrează în cadrul organizaţiilor sindicale de tineret, Ajutorul Roşu, la Arad, Timişoara, Braşov, Oradea, Valea Someşului.

La Tîrgu-Mureş, în anul 1926, Fonaghi, împreună cu alţi comunişti, lucrează pentru organizarea unei tipografii ilegale. Este surprins însă de agenţi ai Siguranţei şi arestat. Judecat [illegible] VI Armată din [illegible] zboi al Cor[illegible] damnat la 5 ani [illegible] temniţat la Do[illegible] uzură morală [illegible] chisoare nu [illegible] Cunoştinţele [illegible] rientă revo[illegible] în cursul a[illegible] cu dărnicie [illegible] detenţiun[illegible] Evoluţm[illegible] de re[illegible] declara[illegible] semn de [illegible] mului de exterminare din închisoare. În urma intervenţiei energice a deţinuţilor politici de la Doftana este transportat la spitalul din Cîmpina, dar boala necruţătoare era prea avansată ca să mai poată fi oprită. Fonaghi încetează din viaţă la 1 aprilie 1929, la vîrsta de numai 28 de ani.

Lupta plină de sacrificii, în timpul anilor grei ai ilegalităţii, dusă de comunişti — printre care s-a aflat şi Ion Fonaghi — constituie un însufleţitor exemplu pentru oamenii muncii din patria noastră, constructori activi ai socialismului.

FLORIN TĂNĂSESCU

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

cinema

RĂUTĂCIOSUL ADOLESCENT rulează la Favorit (orele 10; spectacol festiv — restul săptămînii cinematograful va rula cu următoarele ore: 10; 13,45; 17; 19,45), Republica (orele 9; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15). RISCURILE MESERIEI rulează la Luceafărul (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45). Festival (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21). PE PLAJELE LUMII rulează la Bucureşti (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21). LA EST DE EDEN rulează la Victoria (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 20,45); Melodia (orele 8,30; 10,45; 13,15; 15,45; 18,15; 20,45); Flamura (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). OAMENI ÎMPIETRIŢI rulează la Central (orele 12; 18,15). UN BĂRBAT ŞI O FEMEIE (orele 10; 14,15; 16,30; 20,45). PE TEREN PROPRIU rulează la Lumina (orele 8,30—16,30 în continuare; 18,45; 20,45). MICUL FUGAR rulează la Doina (orele 9; 11; 13. PIANELE MECANICE orele 16; 18,15; 20,30). DRUMURI rulează la Union (orele 15,30; 18; 20,30). TOTUL PENTRU RÎS rulează la Timpuri Noi (orele 9—21). TATĂ DE FAMILIE rulează la Feroviar (orele 8 — 12,15 în continuare; 14,30; 16,45; 19; 21,15); Excelsior (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15); Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Modern (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45). PAŞA rulează la Griviţa (orele 9; 11,15; 13,30; [illegible]; 20,30); Mioriţa (orele 9,15; [illegible]; 13,45; 16; 18,15; [illegible]). FREDY, LOVEŞTE TU ÎNTÎI rulează la Înfrăţirea (orele 15,15; 17,45; 20). BECKET rulează la [illegible] Dacia (orele 8,30—15,30 în continuare; 18; 20,30). UN OM PENTRU ETERNITATE rulează la Bucegi (orele 9,30; 12; 15,30; 18; 20,30). MARELE ŞARPE rulează la Unirea (orele 15; 17); HAMLET (orele 19). COLUMNA rulează la Lira (orele 15,30; 19). ROLLS-ROYCE-UL GALBEN rulează la Drumul Sării (orele 15; 17,30; 20); Tomis (orele 9 — 15,45 în continuare; 18,15; 20,30). UN DELICT APROAPE PERFECT rulează la Ferentari (orele 15,30; 18; 20,30). RIO BRAVO rulează la Giuleşti (orele 15,30; 19); Volga (orele 8,30 — 17 în continuare; 20,30). ASTĂ SEARĂ MĂ DISTREZ rulează la Cotroceni (orele 15,30; 18). REPUBLICA SKID (orele 20,30). EXPRESUL COLONELULUI VON RYAN rulează la Pacea (orele 15,45; 18; 20,15); Vitan (orele 15,30; 18). PENTRU ÎNCĂ PUŢINI DOLARI rulează la Floreasca (orele 11,15; 13,45; 16; 18,15; 20,30); Aurora (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). Arta (orele 9,15—13,30 în continuare; 16; 18,15; 20,30). JUDOKA AGENT SECRET rulează la Viitorul (orele 15,30; 18. ULTIMA NOAPTE A COPILĂRIEI orele 20,30). FELDMAREŞALA rulează la Moşilor (orele 15,30; 18. ACUZATUL orele 20,30). PROFESIONIŞTII rulează la Popular (orele 15,30 — 18. PRIMA ZI DE LIBERTATE ora 20,30). PENSIUNE PENTRU HOLTEI rulează la Munca (orele 16; 18; GUSTUL MIERII ora 20). OMUL CARE L-A UCIS PE LIBERTY WALACE rulează la Flacăra [illegible] PAGINI DIN KUMERBON [illegible]. OPERAŢIUNEA SAN GENNARO rulează la Rahova [illegible]. FIDELITATE [illegible]. MAGAZINUL DE PE STRADA MARE ora 20,30. PRINŢESA rulează la Crîngaşi [illegible]. APOI S-A NĂSCUT LEGENDA rulează la Cosmos [illegible].

teatre

MARŢI 1 APRILIE 1969

[illegible] „D-ALE CARNAVALULUI" [illegible] CROITORII CEI MARI DIN VALAHIA [illegible] DOAMNA [illegible] FEDRA [illegible] EGMONT [illegible] SORICELUL ŞI PAPUŞA [illegible] CU DOI BANI [illegible] Savoy) CAFEAUA CU LAPTE DE ADIO, ora 19,30; Sala din Calea Victoriei „FEMEI, FEMEI, FEMEI" ora 19,30. [illegible] de Stat „CIRCUL „ORION" (R. P. Bulgaria), orele 16, 19,30.

tv

MARŢI 1 APRILIE 1969

● 17,30 — Telex TV. ● 17,35 — Pentru elevi: Consultaţii la limba română (clasa a XII-a). Tema: Direcţii în dezvoltarea romanului din perioada interbelică. Prezintă prof. dr. docent Al. Piru ● 18,05 — Limba engleză. Lecţia a 52-a ● 18,30 — Pentru copii: „TELEBOTANICUS". Planta de apă. ● 19,00 — Telejurnalul de seară. — Buletinul meteorologic ● 19,30 — Tele-universitatea: „De la luneta la radiotelescop ● 20,00 — Seară de teatru: „Hora domniţelor" de Radu Stanca. Transmisie de la Teatrul Naţional din Cluj. Regia Ioan Taub. În distribuţie: Ştefan Sileanu, Octavian Cosmuţă, Octavian Lăluţ, Dorel Vişan, Eugen Nagy, Lorian Stanca, Liliane Welter, Oltica Munteanu, Mariana Popovici, Any Giurumia, Ana Maria Dominic, Theodora Mesaroş, Ion Tudorică ● 22,30 — Varietăţi pe peliculă. În program: Richard Antony, Ileana [illegible] Swingle Singers, [illegible], Mirelle Mathieu ● 22,45 — Telejurnalul de noapte ● 23,00 — Închiderea emisiunii.

LA CLUBURILE TINERETULUI DIN BUCUREŞTI

● Ateneul Tineretului (sectorul I): Clubul de jazz „Bucureşti": „Tendinţele jazzului actual", vorbeşte [illegible] (ora 20); ● Universal-Club (sectorul III): „Clubul tinerelor fete": Discuţie despre arta de a fi oaspete (ora 18); ● Clubul Elevilor (sectorul IV): „Careul magic": „Campionatul european de box văzut de arbitrul internaţional Victor Popescu" (ora 19); ● Tehnic-Club (sectorul V): „România socialistă pe meridianele globului" — jurnal vorbit (ora 18); Seară tehnică: „Progrese în domeniul construcţiei de maşini", prezintă ing. Sergiu Iliescu de la U.M.G.B. (ora 19); ● Modern-Club (sectorul VIII): Cursul „Comori de artă populară": „Zona folclorică Vrancea", vorbeşte muzeograful Gh. Stoica (ora 16,30).

CASE DE CULTURĂ STUDENŢEŞTI

CRAIOVA ● Film artistic (Sala de spectacole, miercuri, ora 20).

IAŞI ● Compozitori ai secolului XX: Cristof Penderecki — prezintă asis. univ. V. Spătărelu (Clubul artelor, miercuri, ora 20).

TIMIŞOARA ● Studioul „Thalia" prezintă trei piese într-un act: „Lumea în iniţiale", de Al. Mirodan; „Carol", de Slavomir Mrozeck; „Dispariţia", de Dumitru Solomon. „Piesa scurtă în dramaturgia contemporană" — discuţie condusă de scriitorul Sorin Titel (Sala de spectacole, miercuri, ora 20,30).

CONCERTELE FILARMONICII „GEORGE ENESCU"

ÎN PERIOADA 31 MARTIE — 6 APRILIE 1969

[illegible] camera din Cluj. Dirijor: MIRCEA CRISTESCU. Solist: ŞTEFAN RUHA. În program: Vivaldi — Anotimpurile; J. S. Bach — Concertul brandenburgic nr. 3 în Sol major; Mozart — Serenada în Re major K.V. 525 (Eine Kleine Nachtmusik); C. Silvestri — Trei piese pentru orchestră de coarde.

Joi 3 aprilie, ora 20: Sala mică a Palatului — Recital de pian JOSE ANTONIO BEZZAN — Brazilia — În program: Mozart, Beethoven, Claudio Santoro, Camargo Guarnieri, H. Villa Lobos, Chopin, Paganini — Liszt.

Vineri 4 aprilie, ora 20; Sîmbătă 5 aprilie, ora 20: Ateneul Român — Concert simfonic. Dirijor: JOSEF BELAUNDE (Peru). Solist: THIERRY DE BRUNHOFF (Anglia). În program: Malipiero — Pause del silenzio; Ravel — Concertul pentru pian şi orchestră în Sol major; Brahms — Simfonia a II-a.

Duminică 6 aprilie, ora 11: Ateneul Român — Concertul orchestrei Barbu Lăutaru pentru colectivul şcolii de ofiţeri M.A.I. Dirijor: IONEL BUDIŞTEANU. Solişti: Irina Loghin, Elena Merişoreanu, Vlad Dionisie, Emil Gavriş, Benone Sinulescu şi alţii.

Duminică 6 aprilie, orele 16,30: Ateneul Român — Concertul orchestrei Barbu Lăutaru. Dirijor: IONEL BUDIŞTEANU. Solişti: Irina Loghin, Elena Merişoreanu, Vlad Dionisie, Emil Gavriş, Benone Sinulescu şi alţii.

pentru tineret

CRONICA TELEVIZIUNII

CONTRATIMP

Se întîmplă uneori ca bunele intenţii ale realizatorilor de la Studioul de televiziune, concretizate în emisiuni de calitate, să vină totuşi în contradicţie cu circumstanţele speciale ale timpului în care ele sînt difuzate. Iată, bunăoară săptămîna care a trecut. O săptămînă de „suspense" s-ar zice, trecînd în revistă emoţiile, de sursă şi intensitate diferite, pe care le-am trăit în faţa micului ecran. Justifică acest calificativ tensiunea care a caracterizat numeroasele transmisii sportive la care am participat „în direct", febra incertitudinii care a plutit pînă în ultima clipă asupra rezultatului final al festivalului „Eurovision" de la Madrid, neliniştea şi curiozitatea cu care am privit desfăşurarea anchetei de tip poliţist în filmul „Marie Octobre", nesiguranţa provocată de desfăşurarea imprevizibilă a acţiunii din filmul serial „Bonanza" de sîmbătă seara. A fost o săptămînă agitată, alcătuită, intenţionat sau nu, pe principiile participării intense a telespectatorului la fapte, spectacole şi evenimente desfăşurate la temperatură înaltă.

Nu şi-ar avea deci justificare nemulţumirea noastră, de n-ar fi tocmai acele circumstanţe speciale, de care aminteam la începutul cronicii: anume, perioada de vacanţă şcolară. Ne-am fi aşteptat, cum era şi firesc, să fie difuzate acum, în perioada de recreaţie a elevilor, emisiuni anume realizate pentru ei, variate şi bogate în conţinut, ocupînd un loc însemnat în programul fiecărei zile, oferind o recompensă originală a televiziunii după un trimestru de învăţătură. Spre regretul nostru, au avut şi acum prioritate obişnuitele ore de consultaţii, altfel foarte utile, necesare însă într-o pondere revizuită într-o perioadă de relaxare şi refacere a forţelor. Să fim sinceri: putem pretinde unui elev aflat în vacanţă efortul suplimentar de a urmări, tocmai acum, lecţiile de consultaţii! Am fi preferat, în locul unei suprasolicitări nervoase, emisiuni inspirate din fapte şi evenimente familiare universului adolescentin, apropiate de sfera de preocupări a tineretului şcolar.

Aproape prin nimic reprezentativă pentru această de loc neînsemnată categorie de telespectatori, săptămîna T.V. i-a oferit o recompensă de ultimă oră, proiectînd în cadrul „teleenciclopediei", o excepţional de interesantă peliculă documentară inspirată din viaţa tineretului „hippie". Am participat astfel ca martori ocular la modul de viaţă halucinant al unui tineret dezamăgit în speranţele şi aspiraţiile sale, negăsind alt mijloc de protest decît refugiul într-o lume — vai, imaginară! — aceea a halucinogeneior. Am văzut priviri inteligente şi vii aburindu-se sub efectul stupefiantelor, am văzut transa conştientă provocată cu ajutorul pastilelor de marijuana, am văzut adolescenţi blazaţi, îmbătrîniţi prematur, resemnaţi şi abulici. Ni s-a prezentat, cu un excelent comentariu semnat de Eugen Mandric, faţa dezolantă a unui fenomen de semnificativă psihologie socială. Ar fi prea uşor să repudiem fenomenul în numele bunului simţ, a-l nega fără a-i cunoaşte resorturile intime. Se cuvine a deplînge gestul tragic al unui tineret care se refuză prezentului dezamăgitor şi golit de speranţe, preferînd o lume imaginară, a visului inconştient.

Poate mai mult decît amintirea unui rezultat sportiv, al unui film sau al unui spectacol de teatru ni s-a păstrat în memorie imaginea cutremurătoare a unei adolescenţe afilite, imaginea tristă a unui tineret bolnav de a nu putea trăi.

PETRE RADO

CARNET CINEMATOGRAFIC

„DE TOATE PENTRU TOŢI *)"

Renzo Rossellini — fiul celebrului regizor italian Roberto Rossellini — ne oferă în documentarul de lung metraj „Pe plajele lumii", un tehnicolor jurnal de călătorie fără nici o ambiţie. Adică: pe ideea cuprinsă în titlul filmului (dar cu o arie geografică mult redusă) înregistrează neutral cîteva imagini riverane din Japonia, Insula Borneo, Hong-Kong, Brazilia, Argentina, Franţa şi — bineînţeles — Italia.

„Rezultanta" e doar o peliculă cu o absenţă a virtuţilor profesionale care ar deranja pînă şi orgoliul oricărui cineclubist. Nu există nici o „temă", nici măcar o încercare de a sonda medii sau de a reliefa contrastele unei realităţi în care, se ştie, toate evenimentele sînt senzaţionale. Ceea ce trezeşte cît de cît interesul spectatorului sînt secvenţe disparate, bune pentru o rubrică de curiozităţi într-o emisiune de televiziune în culori.

E vorba de „însămînţarea artificială" a stridiilor în Japonia, pentru producerea industrială a perlelor, de un dans prenupţial în Insula Borneo şi — cel mult — de un număr de cabaret pe motivul unui dans milenar din Asia de sud.

În rest banalităţi, precum: o baie a gheişelor la poalele vulcanului Fujiama; o idilă vulgarizată — între un dansator de profesie şi o vilegiaturistă — pe coasta argentiniană a Atlanticului; o trecere în revistă a mondenităţilor „pleinairiste" în Portofino, staţiunea milionarilor italieni; un alt dans în maniera „rafinată" a localurilor de noapte din Cannes.

Şi — în comentariu — o încercare de romanţios existenţialism pe tema omenească a uitării, pentru cîteva cadre, inexpresive filmic, realizate pe două din plajele celebre ale lumii: Mar del Plata şi Copacabana.

Tot filmul e doar un prospect turistic fără atracţie, „umilit" de acel virulent pamflet care a surprins o atroce faţă a lumii, „Mondo Cane", realizat tot de un cineast italian, mult discutatul şi discutabilul Jacopetti.

Vrînd să mulţumească toate gusturile, Renzo Rossellini a colecţionat şi poante satirice, care devin un fel de triste picanterii. Nu lipseşte deci un număr de striptease ori un dans de tavernă (la Manila), cum nu lipseşte nici — în final — o încercare de poematic prin prezentarea unui ritual religios brazilian, o orgiastică mişcare în ritm de samba lîngă luminările aprinse în jurul unei statui.

Cum există o gradaţie şi a insuccesului, remarcăm absenţa oricărui ieftin şi violent senzaţional şi realizarea filmului pe măsura aspiraţiilor realizatorilor lui. Undeva Teodor Mazilu amintea de mediocritate nu numai ca o stare de fapt ci şi ca o aspiraţie. În această categorie se înscrie şi colajul cinematografic „Pe plajele lumii"...

Printr-o lungă listă de documentare, „la zi" sau filme de montaj, achizitorii noştri au găsit de cuviinţă să aleagă tocmai această peliculă. Opţiunea publicului nostru pentru filme ca „Adevărata faţă a fascismului", „Mondo Cane", „Imperiul soarelui", nu le-a spus nimic?

TUDOR STĂNESCU

*) Pe plajele lumii — o producţie a studiourilor italiene.

În organizațiile U.T.C. din județul Suceava

noi ÎN MUNCĂ • ÎN VIAȚA DE ORGANIZAȚIE

Inconsecvențe pe graficul întrecerii

Nici mai mult, nici mai puțin decît patru chemări la întrecere au fost lansate în rîndul organizațiilor U.T.C. din județul Suceava. **Una** — a organizației de la Combinatul de celuloză și hîrtie din Suceava, provocînd la întrecere toate întreprinderile industriale din județ; **a doua** și **a treia** — cele ale comunelor Vama și Liteni, adresate celorlalte organizații comunale U.T.C.; **a patra** a pornit de la liceul „Ștefan cel Mare" și a răscolit ambițiile tuturor liceelor și școlilor profesionale. În sfîrșit, nu trebuie să pierdem din vedere nici răspunsul organizației județene la dialogul inițiat de Prahova și Teleorman, la drept vorbind, el însuși o convingătoare chemare la întrecere pentru toate organizațiile U.T.C. din județ.

Dar, oricum, odată ce și aceste chemări ajutătoare sînt de cîtăva vreme un fapt împlinit, situația nu poate fi decît îmbucurătoare pentru atenția și grija cu care a fost privită această întrecere atît de amplă, care aliniază de la începutul anului organizațiile U.T.C.

Am socotit, de aceea, și aceste chemări doar o posibilitate în plus de conturare a unei contribuții cît mai exacte a organizațiilor U.T.C. și am căutat să ne oprim în primul rînd la elementele lor componente, la angajamentele propriu-zise.

PE PARCURS STAȚIONĂRI NEDORITE...

O primă constatare, mărturisim plăcută, am avut-o în orașul Fălticeni, la Întreprinderea „Filatura". Obiectivele stabilite de organizația U.T.C., ni se oferă sub un titlu grăitor: „Răspuns la chemarea adresată de CCH — Suceava". Secretara comitetului U.T.C., **Jenița Vornicu**, ni le-a prezentat și o simplă privire aruncată asupra lor ne-a fost deajuns pentru a ne demonstra că organizația de aici și-a asumat pentru acest an sarcini pe cît de concrete, pe atît de însemnate prin eficiența lor economică. Acest singur amănunt ne dezvăluia adevărul că organizația U.T.C. și-a luat rolul în serios, lucru care se dovedea cu fiecare angajament formulat: desfacerea a 2 800 kg frînghii pentru recuperarea fibrelor, cu o valoare de peste 40 000 lei; recuperare a 400 kg fire provenite din probe de laborator, în valoare de alte 20 000 lei; depășirea normelor de producție cu 0,5 la sută pe fiecare fază a fluxului tehnologic, de către fiecare tînăr în parte.

Pînă aici toate bune. Mai departe însă se încurcă... ițele. Stînd de vorbă cu tinerii din întreprindere, aflăm că întrecerea n-a depășit de fapt încă stadiul de organizare, că urmează să se facă, dar n-a început încă. Tinerii știu că trebuie să participe la acțiuni de desfacere a unor frînghii și de recuperare, dar așteaptă să fie invitați, se întreabă dacă se vor face după orele de lucru, la ieșirea din schimb, sau în zilele libere, dar nu știu cum s-a hotărît și nici nu s-a hotărît de fapt. Într-un singur loc, la atelierul mecanic, ni s-a spus că a fost deja colectată, numai pînă acum, o cantitate de 500 kg fier vechi, ceea ce este aproape egal cu întreg angajamentul anual al secției — însă acest singur aspect de întrecere, de două luni de zile, de cînd a fost așternut pe hîrtie răspunsul, ni se pare totuși prea puțin.

ECOUL SE LASĂ AȘTEPTAT

Într-un alt oraș, la Cîmpulung Moldovenesc, nu se poate spune însă nici măcar atît. Înfățișîndu-ne intențiile organizațiilor U.T.C. din întreprinderi într-un program comun, centralizat pe ansamblu, secretarul comitetului orășenesc U.T.C., **Vasile Ardeleanu** n-a făcut decît să ne dovedească că întrecerea între organizații este deocamdată departe de start. Lucrurile cît de cît promițătoare ale organizațiilor, deloc numeroase, dar nici total absente, sînt înlăturate cu desăvîrșire din acest program general care devine astfel o colecție de fraze goale: „În centrul muncii politice va sta mobilizarea tineretului la..."; „Buna desfășurare a cursurilor de ridicare a calificării va constitui una din principalele probleme ale..."; „Vom urmări în colaborare cu organizațiile sindicale participarea tineretului" — și tot așa mai departe. Cu asemenea angajamente comitetul orășenesc nu se angajează de fapt la nimic, iar răspunsul său la chemare, deși fusese formulat, este inexistent. Practic, la Cîmpulung Moldovenesc nu se făcuse nici o aliniere în frontul întrecerii, pentru că nu te poți socoti participant într-o competiție odată ce nu ți-ai fixat punctele de plecare și reperele de pe parcurs. Este inexplicabil cum comitetul județean U.T.C. a acceptat răspunsul acesta în varianta prezentată, fără să ceară nici o modificare, cu toate că secretarii săi au fost de acord că „trebuie mult îmbunătățit".

Dar nu-i acesta singurul exemplu care denotă oarecare indiferență organizatorică din partea comitetului județean U.T.C. Dacă în cazul de mai sus a acceptat răspunsul unor organizații cu un minimum de exigență, în altele s-a împăcat și cu absența lui totală. Așa stau lucrurile în privința chemărilor la întrecere lansate de cele două comune, Vama și Liteni. La aproape două luni de la publicarea lor, mai mult de jumătate plus una din cele 90 de comune ale județului nu răspunseseră în nici un fel la invitație. Și tăcerea aceasta inexplicabilă nu preocupa pe nimeni, nu punea nimănui întrebări.

ACTIVUL DA, DAR TINERII CÎND?

Era nu numai firesc, ci și obligatoriu ca, asistînd la astfel de fenomene, să ne oprim în finalul acestui raid măcar la una din organizațiile care au lansat chemările la întrecere. Așa am ajuns la Combinatul de Celuloză și Hîrtie. Ne-a plăcut și aici precizia în formularea angajamentelor, orbita majoră pe care se înscrie organizația U.T.C. a Combinatului prin preocupările sale aplicate la procesul de producție. Așa, de pildă, tinerii întreprinderii s-au hotărît să obțină o depășire a sarcinilor de plan cu încă 500 000 lei, care se vor adăuga celor trei milioane la realizarea cărora vor munci alături de întregul colectiv. Căile prin care o asemenea propunere va putea fi transpusă în fapte s-au conturat și ele, în parte: prin reducerea duratei de schimbare a sitei la mașina de hîrtie cu numai 15 minute se realizează o producție suplimentară de 400 tone — deci o primă posibilitate de intervenție. De asemenea, dacă se scurtează durata de schimbare a unui rulment cu numai cinci minute, se obțin aproximativ 800 lei în plus — o a doua posibilitate... Însă și la CCH, dincolo de posibilitățile acestea care uneori se realizează „de la sine", modalitățile organizatorice de imprimare a atmosferei de întrecere întîrzie încă nejustificat. La două luni de la publicarea chemării în ziarul județean (așadar, un procedeu de popularizare excelent!), tinerii combinatului nu cunosc încă „sarcinile de producție la nivelul întreprinderii, secției, atelierului" — ignorînd astfel unul din primele puncte ale chemării. Mai mult decît atît, unii din tinerii cu care am discutat nu știau nici măcar că sînt antrenați într-o întrecere, deși ni s-au dat asigurări că în adunările generale care au avut loc în luna martie li s-a vorbit (în treacăt fie zis, chiar și așa fiind, ca să aduci la cunoștință în martie obiectivele unei întreceri la care tu te-ai angajat în ianuarie ni se pare, iarăși, un aspect discutabil). Dar starea de lucruri are și ea o explicație: aceea că „popularizarea" obiectivelor, „cunoașterea" sarcinilor s-a făcut numai la nivelul activului din combinat, iar acesta n-a mai transmis nimic mai departe. Ba mai mult, le-a cunoscut atît de bine, încît după cîtăva vreme le-a uitat și de curînd a fost nevoie de o „re-prelucrare" pentru împrospătarea lor. Iar cînd, după sondajele noastre, s-a văzut că tot nu sînt cunoscute, ni s-a promis că se va mai încerca odată. A treia oară. Și tot numai cu activul! Pe cînd cu tinerii?

ION CHIRIAC
D. MATALĂ

Electricienii Popa Ion și Petre Mircea lucrează în secția excavatoare a Uzinei „Progresul" Brăila. Ei se bucură de o bună apreciere din partea colegilor lor de muncă

Foto: C. CIOBOATĂ

CAMPANIA AGRICOLĂ E PRIVITĂ ÎNCĂ ÎN PERSPECTIVĂ...

(Urmare din pag. 1)

vorbe frumoase, s-au stabilit angajamente („vom fi în fruntea acțiunilor pentru obținerea de mari recolte") și uite că acum, cînd sînt ceasuri hotărîtoare, toți tac mîlc. Poate ne spune ceva Comitetul județean Prahova al U.T.C.!

Nimeni nu pretindea ca în zilele săptămînii trecute cînd a mai plouat, a mai fulguit, să se însămînțeze floarea-soarelui în județul Prahova; dar se puteau face multe lucruri cu care sînt rămași în urmă. M-am întrebat chiar dacă vremea, atît de capricioasă, s-ar schimba brusc și de mîine s-ar produce o explozie de căldură ce s-ar întîmpla? Adevărul este că în multe cooperative agricole prahovene nu s-ar putea lucra și s-ar mai pierde zile bune, cu toate ca campania este mult decalată. În primul rînd, pentru că nu toate secțiile I.M.A. și-au scos mașinile în cîmp. Apoi, pentru că, sub masca reglărilor și acum se mai meșterește pe la ele. Dacă mîine e o zi cu soare și face grade în [illegible] nu se poate semăna pentru că nu sînt arate 6 700 de hectare. De la Cîmpina încoace, în zona de pantă unde apele s-au scurs repede, pămînturile s-au zvîntat și se pot executa lucrările pregătitoare dar, într-o săptămînă abia s-au pregătit, prin arătură, 70 de hectare, la Ciorani. Inginerul **Aurel Furtorică**, directorul Direcției agricole județene Prahova, ne spunea că, avîndu-se în vedere condițiile speciale ale acestei primăveri se va aplica o agrotehnică diferențiată, așa cum indică Consiliul Superior al Agriculturii. „Unele tarlale poate nu vor mai fi arate ci numai lucrate cu discul". Poate, dar, cînd vor hotărî aceasta specialiștii? De ce nu s-a identificat starea fiecărei tarlale și nu s-a stabilit încă agrotehnica acesteia pentru ca în funcție de constatare, fiecare unitate să-și facă un grafic de lucru, de programare a mașinilor? Oare și pentru asta trebuie să strălucească soarele o săptămînă?

Mîine nu s-ar putea lucra în toate unitățile pentru că nici pentru culturile din epoca întîia, unitățile nu au fost asigurate în întregime cu sămînță — la ovăz în proporție de 97,3 la sută, la orz 80 la suta, la porumb 85 la sută, la fasole de cîmp 49,7 la suta, iar la fasole de grădină deloc. Mîine cartofii de cîmp nu pot fi plantați pentru că azi ei se mai află în silozuri la Brașov și Covasna. Și nu-s mai puțini decît 1 360 de tone (adică o sută treizeci și șase de vagoane!) Știm că în alți ani silozurile cu cartofi de sămînță se deschideau atunci cînd soarele zvînta pămîntul și viorelele umpleau cîmpul. Dar, avînd în vedere condițiile specifice grele ale acestei primăveri, cînd trebuie să cîștigăm fiecare oră bună de lucru nu s-ar putea face nimic pentru a se crea posibilități de deschidere a silozurilor și de transport la unitățile beneficiare a sămînței de cartofi fără a-i afecta calitatea? Poate se hotărăște și Consiliul Superior al Agriculturii să intervină cu măsuri operative, cu indicații tehnice precise.

Specialiștii Direcției agricole Prahova se arată îngrijorați că nu s-au creat, încă, condițiile pentru scoaterea în cîmp a răsadurilor. Îngrijorare justificată! În cîmp, însă, trebuie să ai ce să scoți. Și dacă semănatul celor 11 000 de metri pătrați de roșii s-a încheiat, la ardei, însă, s-au semănat, pînă la 28 martie, doar 8 089 de metri pătrați din cei 19 900 metri pătrați prevăzuți. Repicatul răsadurilor de legume timpurii este, de asemenea, extrem de întîrziat, în special la roșii (11 240 metri pătrați din 71 795 de metri pătrați) și la varză 6 525 metri pătrați din 29 000 metri pătrați.

Viile și livezile, știe toată lumea, sînt amplasate pe terenuri în pantă și nu cred că poate cineva să-și justifice aici că ar fi băltit apa și din această pricină nu s-au făcut gropi pentru pomi sau din aceeași cauză nu s-a pichetat terenul pentru plantatul viei. În județ, aceste lucrări sînt deosebit de importante avînd în vedere și suprafețele mari pe care se execută — 75 de hectare urmează să fie plantate cu pomi, iar 460 de hectare cu vie.

Începutul săptămînii a debutat cu o zi care se arată promițătoare pentru desfășurarea lucrărilor ceea ce amplifică necesitatea urgentării acțiunilor de dinaintea ieșirii pe brazdă a semănătorii, a scoaterii răsadurilor. Măsuri care să facă posibil ca în prima zi, în primul ceas bun toate forțele din județ să lucreze din plin. Exploziei de căldură, care se așteaptă, trebuie să-i corespundă o explozie de energie materializată în lucrări executate operativ și la un înalt nivel calitativ.

Primăvara mai păstrează încă în Vrancea toaleta demodată a unei ierni clasice. Sub streașina Zboinei, la Soveja, la gurile de exploatare de pe valea Milcovului și a Putnei, dar mai cu seamă la cele situate de-a lungul Zăbalei și Nărujei, iarna se simte încă la ea acasă.

...Urmărim firul văii Milcovului, trecem de „focul viu" de la Andreiașu și înainte de a ne avînta într-un urcuș temerar spre avanposturile de pe trupul munților — exploatările forestiere — facem un scurt popas la una din cabane: Gîrbova.

Tînărul Ion Galoiu stă în mijlocul muncitorilor forestieri ca maistru și prieten totodată. Neobosit, e prezent totdeauna acolo unde ajutorul lui e necesar. Urcăm spre unul din parchetele forestiere însoțiți de Galoiu. Cîțiva oameni, dar care în aceste singurătăți formează un grup numeros, fredonează un refren al muncii: Hai... Hai.. Hai... Cîntecul e sincronizat cu mișcările țapinelor iar acompaniamentul îl dau fierăstraiele mecanice. De aici copacii seculari, forțați la o tăcută smerenie în fața omului, își încep drumul spre noile ipostaze ale existenței lor.

Am stat de vorbă cu Neculai Damian și cu alți cîțiva muncitori din jurul său.

O familie de forestieri

Abia pe urmă aveam să aflăm că de fapt am vorbit cu Stoica și cu Nan și cu Ștefan și cu toți Damienii, fii ai lui Neculai Damian. Discutînd apoi cu Miron, Ion și Radu Munteanu, toți frați, ne dăm seama că dialogul l-am putut purta pe familii. Renunțăm însă din teama de a nu greși, pentru că după o rememorare a discuțiilor, toți forestierii alcătuiesc o singură familie. Cel puțin aici, la Gîrbova. Și încă ce familie! Fruntași între fruntașii întreprinderii forestiere din Focșani. Afirmația nu ne aparține. A fost făcută de inginerul șef al Întreprinderii forestiere din Focșani, Virgil Rotaru, și completată cu precizarea că este cea mai bună gură de exploatare de pe toată valea Milcovului. În luna februarie planul a fost depășit la toate sortimentele.

Pătrundem la Vidra și de aici, spre izvorul Putnei. Și iată că din nou, de la Zăbala și Babovici, de la Greșu la Neteda, de la Pîrîul Țiganul la Nereju, sîntem martorii muncii de fiecare zi a acestor oameni, prin care se depășesc cifre de plan, se „mușcă" noi drumuri în piatră, se clădesc și prind contururi concrete pasiunile.

Este important de știut că la Năruja tehnicianul Ginel Ștefănescu rupe un nou drum forestier, că la Babovici maistrul de exploatare Ion Lechea a pus în funcțiune al V-lea funicular, că undeva pe Ostog sau Soroș, Ion Păun clădește o nouă cabană și că tehnicianul Grigore Cobzaru a dat în folosință încă un utilaj forestier, că toți aceștia sînt tineri.

În scurtul popas făcut la Vidra, inginerul Petre Costeschi, director la I. F. Vrancea, ne relata că în ultima vreme gradul de înzestrare și utilizare a mecanismelor și utilajelor de la gurile de exploatare ale întreprinderii, au determinat mecanizarea totală a fazei de doborît — secționat a lemnului rotund, în procent de peste 61 la sută la operațiunea de scos-apropiat și peste 87 la sută la încărcat în vagoane C.F.R. O extindere considerabilă care a influențat substanțial creșterea procentului de bușteni pentru industrializare, a lemnului de lucru în general, precum și reducerea pierderilor de material lemnos.

★

Cîteva nume, cîteva profiluri. O veritabilă înlănțuire de fapte, un fragment de viață.

Poate că și de aceea, la întoarcere, peisajul ni s-a părut mai puțin încîntător, în comparație cu febra continuă descifrată pe șantierele de gheață.

T. OANCEA

ANCHETA NOASTRĂ

Ce înseamnă A FI UTECIST?

ÎNALTĂ MATURITATE POLITICĂ

În scurtă vreme în întreprinderea noastră va fi inaugurat un [illegible]ub de informar[illegible] politică. Aceas[illegible] [illegible]mprejurare îmi dă posibilita[illegible] [illegible] discuție o proble[illegible] [illegible]ordată în cuprin[illegible] [illegible]e se desfășoară [illegible]ilui despre ca[illegible] [illegible] al U.T.C. Îmi [illegible]sc, pornind de [illegible]ului concret, [illegible] majore care [illegible] membru al [illegible] și ideologic [illegible] membru al or[illegible] are datoria de [illegible] permanentă nivelul [illegible] ideologic. Pentru reali[illegible]nei ase[illegible] perma[illegible] cer în[illegible] după pă[illegible]nea, două [illegible]: prima, importan[illegible]sebită, es[illegible]ea ca fie[illegible]membru al [illegible]zației să [illegible], la loc de [illegible] în pre[illegible]ile sale, [illegible]cum preci[illegible] și statutul [illegible]izației, însușirea învățătu[illegible] marxist-leniniste, linia po[illegible] generală, directivele și [illegible]rîrile partidului. Creșterea gradului său de conștiință, a capacității sale de înțelegere a fenomenelor vieții contemporane nu se pot însă întemeia doar pe caracterul mai mult sau mai puțin întîmplător al participării la o acțiune de informare politică, la urmărirea unui comentariu transmis într-o emisiune de radio sau televiziune. Formarea profilului politic și ideologic, complex și dificil prin numeroasele laturi pe care le presupune este, cred, un proces care nu se poate desfășura între o conferință și un simpozion, a prezenței la cîteva discuții, fie ele și pe teme foarte interesante, în legătură cu evenimente care stîrnesc, în acel moment, interesul legitim al majorității.

Domeniul activității politice este, cu precădere astăzi, de un dinamism fără precedent, iar o pregătire temeinică, un nivel politic în continuă creștere presupune, din partea fiecărui utecist, o muncă neîntreruptă, eforturi stăruitoare. Înțeleg prin aceasta caracterul sistematic în studiul tuturor problemelor, instituirea unei discipline ferme în descifrarea sensurilor sociale înaintate cuprinse în materialele supuse analizei, evidențierea concluziilor generalizatoare, aplicarea principiilor de largă valabilitate asupra faptelor proprii. Înțeleg, înainte [illegible] eforturile personale [illegible] să tindă spre a[illegible] [illegible]rime în care interpretările teoretice stăpînite, unind într-un singur tot elemente ale cunoașterii ideologice, economice, științifice să-ți configureze practic inițiativele, să dea direcție pozitivă existenței tale. Înalta pregătire politică a unui utecist se exprimă prin maturitatea și intransigența convingerilor materializate în fapte de muncă și viața, de ea depinde, în cea mai mare măsură, certificatul de eficiență al eforturilor sale.

A doua condiție necesară pentru realizarea unui asemenea deziderat revine organizației U.T.C., printre răspunderile căreia se află și aceea de a veni în ajutorul membrilor săi, oferindu-le un cadru organizat propice desfășurării unei bogate activități de educație politică, mijloacele prin care aceștia să realizeze o cît mai mare continuitate în pregătire, o ritmicitate a acțiunilor capabilă să le dozeze efortul în timp.

Tocmai un asemenea scop are în vedere comitetul U.T.C. al întreprinderii noastre prin înființarea clubului de informare politică. Criteriul continuității în formarea convingerilor politice îl vedem asigurat, în cadrul acestui club, nu numai prin inițierea periodică a unor acțiuni, ci și prin simplul fapt că tinerii pot consulta oricînd colecțiile de ziare și reviste care le sînt puse la dispoziție și a căror lectură intenționăm s-o completăm prin ore de consultații oferite pentru limpezirea problemelor mai dificile, sau care cer o cantitate mai mare de informații. De asemenea, cadrul adecvat despre care vorbeam mai înainte nu este în[illegible] într-o formă rigidă și [illegible] o dată pentru [illegible]; [illegible] modalităților de tratare prin organizarea unor simpozioane, a unor întîlniri, seri de întrebări și răspunsuri la care vom invita cadre de specialitate de la Universitatea ieșeană, fără să neglijăm, în același timp, formele mai simple dar tot atît de utile ca: lectura în grup a unor materiale, prelucrarea celor mai importante directive și hotărîri ale partidului urmate, cum este și firesc, de stabilirea unor măsuri proprii ale organizației noastre pentru înfăptuirea lor.

Organizată în felul acesta activitatea de educație politică, împletită și cu alte forme specifice de pregătire inițiate de organizație, cu studiul individual perseverent, este de natură să se închege într-un proces continuu, de perspectivă, cu eficiență reală. Rezultatul ei va fi, în mod firesc, cultivarea temeinică a acelor trăsături care definesc cu exactitate, calitatea de membru al U.T.C., prin realizarea unui nivel de pregătire politică corespunzător cerințelor actuale și a unei capacități solide de orientare și de interpretare a fenomenelor politice, sociale ale lumii contemporane.

DUMITRU ILIȘESCU
secretarul comitetului U.T.C. de la Uzina de prelucrare a maselor plastice — Iași

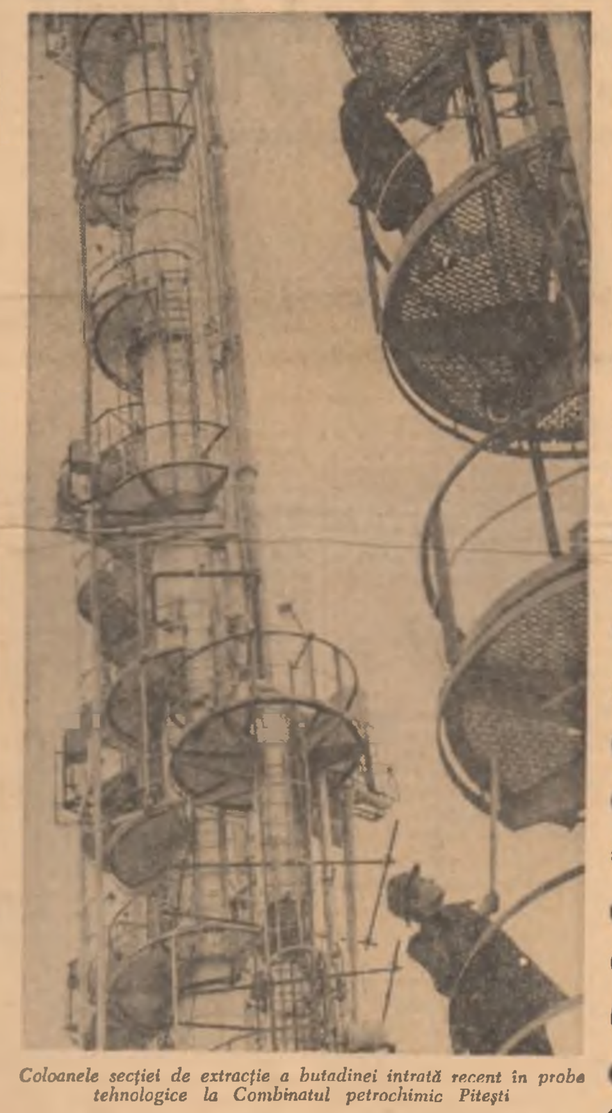

Coloanele secției de extracție a butadinei intrată recent în probe tehnologice la Combinatul petrochimic Pitești

Foto: O. PLECAN

PE ȘANTIERELE DE HIDROAMELIORAȚII

În zona de șes a Cîmpiei Banatului au fost deschise mari șantiere de hidroameliorații, la care participă prin muncă patriotică lucrători ai ogoarelor din unități agricole de stat și cooperatiste. În zona Ciacova—Ghilad, de pildă, unde prin îmbunătățirile funciare ce se vor executa vor fi scoase de sub influența excesului de umiditate peste 11 000 ha, mai mult de 1 000 de mecanizatori și țărani cooperatori din Ceacova, Ghilad, Cebza, Petroman, Macedonia au și început efectuarea canalelor și digurilor pentru noua rețea de desecări. Alte șantiere de hidroameliorații, situate în zonele Buziaș, Recaș, Lugoj, unde și-au anunțat participarea muncitori și țărani din comunele și satele din jur, vor reda, în 1969, producției agricole prin lucrări de desecări și îndiguiri mai mult de 35 000 ha terenuri.

AVANPREMIERĂ INDUSTRIALĂ LA TURDA

Noua fabrică de electroizolatori ceramici de la Turda se află în pragul primelor șarje. În uriașa hală de producție, care se întinde pe 36 000 mp, s-a aprins „focul continuu" la cuptoarele tunel de 112 m, cele mai mari din țară. Capacitatea utilă a unui asemenea tunel este de 3 000 tone produse. Linia de fabricație a izolatorilor de susținere pentru rețelele electrice de joasă tensiune a și intrat în probe tehnologice. Aici se pregătesc produse semifinite pentru șarja „O" care va începe în clipa cînd în interiorul cuptoarelor temperatura va atinge 1 300 de grade Celsius. La linia tehnologică pe care se vor produce izolatori de susținere pentru cablurile electrice de înaltă tensiune au fost puse în funcție mașinile și utilajele pentru probe mecanice. Capacitatea celor două linii tehnologice se va ridica la 4 400 000 bucăți electroizolatori ceramici anual.

CÎND VOR FI RECUPERATE?

(Urmare din pag. 1)

— **Decembrie '69** — replică ferm dînsul.

— **Ar fi bine să-l întrebați pe inginer. El știe cel mai bine** — ne sfătuiește Frederich Halabrin.

— **După cîte am auzit**, ne spune macaragiul Dumitru Mihai — **cred că prin noiembrie sau decembrie.**

Surprinși, crezînd că interlocutorii noștri lucrează pe acest șantier doar de o zi sau două și deci n-au avut timp să se informeze, îi rugăm să aproximeze data venirii lor. Rezultatul: nici unul dintre ei n-are o vechime mai mică de 4—5 luni.

— Cum merge treaba?

Aprecieri unanime — **destul de bine!**

Destul de bine?

Teren desfundat, cărămizi nestivuite, sparte în bună parte, descărcate alandala în toată incinta, grămezi de fier-beton aproape îngropate în pămînt — iată imaginea oferită brutal —, de la prima vedere — de lucrările de extindere a Uzinei de apă.

Destul de bine?

Față de graficele de execuție există o întîrziere de 45 zile. Deci afirmația interlocutorilor noștri este în flagrantă contradicție cu realitatea. Avînd însă în vedere și răspunsurile anterioare, aprecierea era de așteptat. Este un adevăr incontestabil: pentru a putea face o apreciere a muncii sale, fiecare trebuie să aibă în calcul o bază de comparație, un termen în care se încadrează sau nu, în funcție de care își dozează eforturile. În cazul nostru tinerii știu că sînt angajații Trustului I de construcții Timișoara, că lucrează pe șantierul unei uzine de apă, că trebuie să vină la serviciu unde vor executa lucrările ce li se încredințează. Cînd va trebui terminată întreaga lucrare, ce trebuie făcut pentru a urgenta edificarea ei — reprezintă tot atîtea semne de întrebare. Funcționează aici mentalitatea conform căreia muncitorul trebuie să fie doar un simplu executant — bun meseriaș dacă se poate — contribuția lui mărginindu-se la partea strict fizică a muncii, orizontul său profesional deschizîndu-se dimineața cînd i se specifică ce are de făcut în acea zi și încheindu-se cînd și-a terminat programul de lucru. Repetăm: pe șantier majoritatea muncitorilor sînt tineri. Adăugăm: absolvenți ai școlilor profesionale, elevi la liceele serale. Solicitarea cunoștințelor lor este însă extrem de limitată, deseori ignorată. Oare nu trebuie căutate și în aceasta cauzele pentru care planul de investiții prezintă restanțe?

Aici nu există organizație U.T.C.? Scriptic există. Faptic... Am încercat în cadrul discuțiilor să aflăm cum anume înțelege organizația U.T.C. să mobilizeze masa de tineri la o participare susținută în toate compartimentele de activitate ale șantierului, cum înțelege să folosească forțele lor la rezolvarea problemelor dificile ce se ivesc în munca constructorilor. Ni s-a vorbit despre un meci de fotbal, despre o altă acțiune cultural-distractivă și cam atît. Mai sînt necesare comentarii suplimentare?

— **Recuperarea rămînerilor în urmă, intrarea în funcțiune la termenul stabilit** — ne informa tov. inginer Liviu Andronic, șeful șantierului — **impune realizarea unei productivități lunare de 5000 lei/muncitor. Prin sporirea numărului de salariați vom reuși să ne încadrăm în grafice.**

Deci productivitatea mărită prin număr mărit de muncitori. În ce anume constă atunci efortul propriu al constructorilor? În locul investigării atente a posibilităților de folosire mai bună a timpului de lucru, a forței de muncă și utilajelor, se preferă rezolvarea cea mai comodă, eliminată de însăși noțiunea de randament. Pe șantier, așa cum arătam, domnește încă dezordinea, căile de acces sînt greu practicabile, gospodărirea materialelor se face necorespunzător. Dar organizația U.T.C. ne face dovada că nu are nimic de spus în legătură cu această stare de lucruri.

Timpul rămas pînă la data intrării în funcțiune a lucrărilor de extindere a Uzinei de apă nr. 2 Timișoara trebuie folosit la maximum. Următoarele 3 luni reprezintă pentru tinerii de aici, ca și pentru organizația U.T.C., o perioadă în care vor trebui să facă dovada maturității, munca lor hotărînd dacă termenele fixate inițial vor fi sau nu respectate. Și asta presupune, înainte de toate, responsabilitatea în sensul ei cel mai concret.

(Urmare din pag. I)

lui Tudor Vladimirescu. Casa, care este proprietate particulară și astăzi, are mai mulți locatari. Ceea ce nu împiedică ca tavanul să cadă, să plouă înăuntru, să se crape pereții și o-dată cu ei să se compromită toată decorația exterioară de stucatură. Instalația electrică este o continuă primejdie de incendiu. Nu trebuie să fii specialist ca să-ți dai seama că această casă nu va rezista mai mult de cîțiva ani. Proprietarul, Alexandru Guță, în vîrstă de 82 de ani, nu poate întreprinde nimic pentru salvarea construcției și ar fi fericit dacă ar avea posibilitatea să doneze „beleaua" în schimbul „unei camere curate și sănătoase în care să-și sfîrșească tihnit zilele". Numai că solicitanții întîrzie... Un membru al familiei Brădățeanu, familie care locuiește în aceeași casă, ne-a confirmat că știe, că „a auzit cîte ceva despre valoarea istorică" a casei. Dar nu s-a sfiit să ne declare franc și disprețul său pentru... „șandrama". „Dacă s-ar dărîma ne-am vedea și noi la bloc". Nu vrem să stabilim nici o legătură între această dorință și spartul lemnelor pe prispă sau în casă. Dacă ar fi să completăm această succintă biografie a casei ar trebui să spunem că nu posedă nici o „carte de vizită" care să-i decline în fața trecătorilor calitatea, valoarea. Deși, adăugind acest amănunt am putea fi învinuiți într-un anumit sens de formalism. Ce mai contează o tăbliță cu inscripția: MONUMENT DE ARHITECTURĂ (așa cum prevăd regulamentele în vigoare) cînd acoperișul e găurit, dușumeaua desfundată iar pereții se năruie! Cu această meschină și ridicolă săbiuță de tinichea nu se poate înfrunta cu sorți de izbîndă vitregia timpului, a apei, a cîntului și mai ales a oamenilor.

● În strada Mircea Vodă nr. 51 există un alt monument de arhitectură. Nu cel pe care greșit ni-l propune ilustrația respectivă din Ghidul monumentelor din București (autorii: Florian Georgescu, Paul Cernovodeanu, Alexandru Cebuc), ci altul, situat în aceeași curte, ceva mai lateral și mai ascuns privirilor. Este o casă de o remarcabilă monumentalitate, cu rezolvări plastice arhitecturale de un mare rafinament, care reprezintă incontestabil o etapă importantă din evoluția concepției arhitectonice urbane românești. Pare să dateze de la începutul secolului al XIX-lea. Istoricul ei — cum ne informează același ghid — nu este stabilit pînă în prezent. Din curiozitate, am zăbovit în acest loc și am solicitat bunăvoința unuia dintre proprietarii acestui monument, anume Venera Balaban, care locuiește în aceeași curte dar în alt imobil. Am aflat că această casă veche a fost cumpărată de tatăl d-sale de la un negustor cu numele de Rîmniceanu, căsătorit cu fata unui zaraf și deținător al casei prin foaie dotală. Numele acestui zaraf care se pare că a fost și primul proprietar și poate constructor al casei nu se cunoaște. Venera Balaban ne-a relatat că poate pune la dispoziția specialiștilor, în timp bineînțeles, o serie de acte și documente vechi care să aducă puțină lumină în istoricul acestei case.

— Știați că e monument de arhitectură?

— Da.

— De multă vreme?

— O! da! La noi în familie se păstrează amintirea acelor zile în care am fost vizitați de Nicolae Iorga. El a descoperit-o și ne-a informat că are o valoare istorică. A făcut și niște fotografii...

— Casa ar avea nevoie acum de oarecari reparații. Se văd numeroase crăpături în pereți... Poate este indicată chiar o reducere la forma inițială a unor detalii care au suferit transformări vizibile (și nedorite) în cursul anilor.

— Poate... Dar nu avem posibilități materiale... Sîntem cinci moștenitori și fiecare...

● În Calea Șerban Vodă nr. 33 nu ne-a mai întîmpinat nimeni. Era pustiu. Și dezolant. Și nu știam dacă această senzație provenea în primul rînd de la tăcerea caracteristică caselor părăsite de la înclinația casei, asemănătoare acum unui vas pe vreme de hulă ori de la zăpada care întîrzia murdară, corozivă lîngă pereții cojiți. În fereastra unei uși un bilet. Eram anunțați că „Imobilul din Calea Șerban Vodă nr. 33 aparține Muzeului de istorie al orașului București B-dul 1848 nr. 2, telefon 15.07.50"... „Clădirea — eram înștiințați mai departe — se află în restaurare fiind monument istoric". Am răspuns „invitației" și ne-am deplasat la Muzeul de istorie al orașului București. Aci tovarășa Cantili ne-a oferit o serie de relații suplimentare. Casa respectivă, prin eforturile conjugate ale Consiliului popular al municipiului București și ale Muzeului de istorie al aceluiași oraș, a devenit proprietatea acestuia din urmă, urmînd evident să se amenajeze aici (în exterior și în interior prin mobilier, costume etc.) o secție tematică a muzeului care să ilustreze tipul de case de tîrgoveți bucureșteni din secolul trecut. Același regim va avea și casa Melik din strada Spătarului nr. 22 intrată de curînd în posesia Consiliului popular și respectiv a Muzeului de istorie prin donația, unde se va organiza o altă secție cu tema: costume și tipuri sociale din vechiul București. Desigur, nu se poate trece cu vederea consumul de energie și efortul material pe care l-au depus instituțiile respective, la care se poate adăuga reconstituirea Hanului lui Manuc, în general a zonei Curtea Veche. Dar nu putem trece cu vederea, în același timp, deteriorarea unor monumente de arhitectură incluse în nomenclatorul oficial ca și a altora care-și așteaptă încă recunoașterea. Cu atît mai mult cu cît exemplele oferite dovedesc elocvent că se pot realiza lucruri notabile atunci cînd există o preocupare constantă, eficientă. La o întrebare în acest sens, tovarășa Cantili ne-a răspuns că „aceste acțiuni vor prinde viață numai treptat în limita fondurilor acordate, cît ale [illegible] ... Ministerul Industriei Alimentare a hotărît, obligat de repetate solicitări, să schimbe profilul magazinului. Nu mai desface pește, desface... brînză.

Monumentele pot fi apărate și recondiționate numai în măsura în care devin patrimoniu de stat, legea neîngăduind nici un fel de ajutor științific sau bănesc pentru restaurarea monumentelor proprietate particulară. Ne-a mai răspuns că, în general, Consiliul popular al municipiului București se arată receptiv la toate sugestiile și propunerile făcute în acest sens dar, fatal, anumite probleme mai periferice îi scapă, că el se ocupă de aspectele generale, centrale și că problemele puse în discuție ar intra de fapt și în competența consiliilor populare ale diverselor sectoare".

— Dar activitatea acestor consilii populare ale sectoarelor cine o coordonează, cine o îndrumă și o controlează? am întrebat. Răspunsul a venit logic, implacabil: „evident, tot Consiliul popular al municipiului București". Curiozitatea „centrală" (și a noastră o asociație întîmplătoare) ne-a făcut să ne gîndim la Biserica Doamnei, de pildă, situată în plin centrul orașului (str. Biserica Doamnei nr. 1), monument datînd din 1683, ctitoria doamnei Maria soția lui Șerban Cantacuzino, păstrătoare și a unora dintre cele mai interesante picturi originale, la faptul că s-a intrat masiv în zona de protecție impusă de lege monumentului, că lăzi cu sticle goale, butoaie și alte ambalaje, instalații frigorifice se sprijină aproape de zidul bisericii, că există un [illegible] al locului care te obligă să te [illegible] ... monument se face printr-un pubred [illegible]. Din cîte am fost informați, se [illegible] ... prin lege s-au schimbat numeroase adrese între diverse instituții în cauză. Rezultatul?

Fațada casei Heliade (str. Mircea Vodă nr. 5) cu firma care acoperă frumoase detalii arhitectonice

Zidul degradat al aceleiași case Heliade

Curtea interioară a aceleiași „bine îngrijite" case. În stînga fotografiei se poate observa o construcție nouă, neaprobată de D.M.I.

PERMISELE CANDIDAȚILOR PENTRU ETERNITATE ÎNTÎRZIE

● Am analizat atent nomenclatorul monumentelor de arhitectură din București. Înumerează un număr de 126 de monumente dintre care biserici cu valoare istorică și artistică, așezăminte civile (palate, case), opere de arhitecți, altele foarte vechi, ai căror constructori sînt [illegible] asimilările în diverse etape istorice, își așteaptă consacrarea. Aș cita casele din Calea Dudești nr. 11, 21, 42, din str. sf. Ioan Nou nr. 1, din str. Cornea nr. 2, din str. Tonița nr. 9 etc. Am întocmit de altfel o listă orientativă de propuneri pe care am înaintat-o Direcției monumentelor istorice. Casele amintite, amenințate serios cu degradarea pot fi oricînd supuse demolării deoarece neincluderea lor în nomenclator le scoate în afara legii de [illegible] monumentelor. Salvarea lor este imperios și urgent necesară. Deși acest fapt este evident și poate nu mai necesită o demonstrație, voi insista totuși asupra cîtorva aspecte care mi se par importante. Este necesară, în primul rînd, conservarea acelor case care ne fac să înțelegem mai exact evoluția arhitecturii noastre urbane pornită, fără îndoială, de la tipul de casă rurală cu pridvor deschis, evoluată la stadiul de construcție amplă dezvoltată cu pridvor închis prin geamlîc, și de aci mai departe. Aș vrea să remarc, așa cum am făcut-o și în alte locuri, că această soluție plastică — geamlîcul — nu este o curiozitate balcanică, ci ne este absolut proprie, (el reprezintă de fapt numai închiderea pridvorului românesc, și nu am întîlnit-o la nici unul dintre popoarele vecine), constituind interesante sugestii și pentru arhitectura modernă, prin continuitatea registrelor de reflex, prin unitatea volumetrică și ritmică a detaliilor, prin marea simplitate și expresivitate decorativă a întregului ansamblu. Acestea pot părea unora niște aspecte mai speciale. Deci cu o adresă directă unor specialiști. Ele pot interesa un grup restrîns de arhitecți, restauratori, studenți la arhitectură etc. și faptul își are importanța lui anume. Există și un alt aspect însă. Cel de largă informație și educație a publicului. Cred că e timpul să-i atragem atenția că acest oraș are monumente de valoare, cu timbrul lor specific, trebuie să-l învățăm prin cîteva exemple să privească mai atent, în chip mai avizat casele străzii în care locuiește. E trist să existe o istorie concretă pe lîngă care treci zilnic dar cu care nu intri în contact, decît prin intermediul manualelor sau monografiilor. Sentimentul istoriei se rotunjește, se împlinește în conștiința unui popor la alte dimensiuni și temperaturi spirituale afective, tocmai prin prezența concretă: Adiacent acestor probleme ar trebui să ne mai rețină atenția și ideea că și operele arhitecților noștri de valoare nu sînt suficient cunoscute publicului larg. De pildă, numai pe Calea Victoriei sînt înșirate la distanțe mici casa lui Cerchez, Casa Dissescu, Casa Gheorghe Manu, Casa Monteoru, Palatul Stirbey, Casa Romanit (fostă reședință domnească), declarate monumente de arhitectură, dar pe lîngă care cea mai mare parte a trecătorilor se scurg zilnic fără să le bănuie valoarea, însemnătatea. Cele mai multe nu au plăcuțe de identitate, le lipsește un istoric succint, o descriere a particularităților lor stilistice, elementele prin care ilustrează concepția arhitectului, a epocii, în general etc. Este timpul să spunem publicului care este valoarea unui Mincu, Ghica - Budești, Orăscu, Cerchez etc. Să se inițieze chiar în această acțiune de popularizare și informare — altfel foarte slabă și haotică — chiar un ghid al monumentelor de arhitectură pe autori. Și arhitecții de prestigiu pe care i-am avut merită recunoașterea posterității alături de scriitori, plasticieni, muzicieni.

MONUMENTELE DE ARHITECTURĂ ÎN CONȘTIINȚA ORAȘULUI

PRECIS: NU ESTE HELIADE RĂDULESCU CI HELIADE SĂPUNARU

● În Strada Mircea Vodă nr. 5 există o altă casă declarată monument istoric. Este o casă ciudată cu un farmec aparte, care prezintă unele similitudini stilistice cu palatul Ghica-Tei. De curînd un specialist de la Direcția monumentelor istorice a descoperit un zid de incintă în curtea acestei case, zid evident mult mai vechi decît casa, care are practicate mai multe ocnițe pentru tragere, deci pentru apărarea unui domeniu, fapt care în centrul orașului este un lucru mai puțin obișnuit și lasă teren liber unor interesante supoziții. Astăzi casa Heliade (numele sub care este cunoscută în nomenclator) este sediul Casei de cultură a sectorului IV. Curiozitatea ne-a îndemnat să discutăm cu „proprietarii". Iată, succint, dialogul purtat cu tovarășul director al casei de cultură:

— Știați în ce casă are sediul instituția pe care o conduceți?

— Da. Este monument istoric.

— De ce se numește Casa Heliade? Cunoașteți ceva din istoricul ei?

— Știu precis că nu e vorba de Heliade Rădulescu ci de un alt Heliade. Un grec bogat. Pobabil, negustor. Altceva nu știu. Dacă doriți amănunte, am niște cunoscuți și poate...

— De cînd datează construcția?

— Din 1882. Scrie pe fronton.

— Casa ar avea nevoie de reparații...

— Evident. Aș vrea să fac și reamenajări. Mai ales ale interioarelor dar nu mă înțeleg cu tovarășii de la Direcția monumentelor istorice. De altfel am renunțat să-i mai consult. Am dat dispoziție să se construiască un corp nou alăturat casei, am mai dărîmat niște împrejmuiri de ziduri vechi din fundul curții. Îmi place ordinea... curățenia...

[illegible] nenumărate, ... etc. Numărul acestor case foarte vechi declarate monumente de arhitectură este de cinci sau șase, aproape cît cel al caravanelor. Ne-am întrebat, firesc, dacă sînt singurele vestigii arhitectonice, dacă uitarea și timpul ne-au distrus atît de multe punți de legătură cu trecutul orașului nostru. Am adîncit această pîndă cu atît mai mult cu cît în peregrinările pe care le-a impus reportajul nostru ne-au atras atenția case foarte vechi, precum cea din strada Mierlor nr. 2, sau Locotenent Paulescu nr. 7, care au suferit și unele vizibile transformări în timp, ori casa din str. Teleajen nr. 15 care constituie o replică, cu interesante diferențieri stilistice a casei din strada Orzari nr. 63.

Dacă casa din str. Orzari a fost declarată monument de arhitectură nu găsim rațiuni pentru care casa din str. Teleajen nr. 15, nu s-ar bucura de un același regim. Ele ar stabili interesante raporturi pe ansamblu ale unor vechi cartiere ale Capitalei. Firesc, ne-am adresat și unui specialist, un bun și pasionat cunoscător al istoriei arhitecturii vechi bucureștene, arhitectul C. Joja. „Monumentele pe care mi le-ați semnalat le bănuiesc demne de importanță. Desigur, nu sînt exemple unice. Alte numeroase case care pot ilustra evoluția unei gîndiri arhitectonice, nu rostul și sensul

Casa din str. Șerban Vodă nr. 33 în așteptarea condiției de „muzeu"...

Adevărata casă din str. Mircea Vodă nr. 51, și nu aceea propusă de Ghidul monumentelor din București

O LEGE „OFICIALĂ" ȘI... ALTELE MAI MICI, PERSONALE

● Consultarea legilor în vigoare ni s-a impus ca obligatorie. Legea de bază menită să reglementeze regimul monumentelor de cultură sub toate aspectele este H.C.M. cu nr. 661 din 22 aprilie 1955 privind de un „Regulament pentru păstrarea și folosirea monumentelor de cultură", căreia i se adaugă un nomenclator oficial al tuturor monumentelor de cultură de pe întreg teritoriul țării, aprobat prin H.C.M. nr. 1160 din 23 iunie 1955. Ne vom permite să cităm cîteva articole din aceste hotărîri care folosesc oricare acțiuni asupra [illegible] ... Articolul 1: „Paza, protejarea, consolidarea și restaurarea monumentelor de cultură, a [illegible] ... protecție este o sarcină permanentă a Comitetelor Executive ale Sfaturilor Populare, pe teritoriul cărora se află acestea, cu excepția acelor monumente dictate numai de studiul de degradare al monumentelor. Citim din articolul 29: „Ori de cîte ori un monument de cultură, aflat în proprietate particulară, este supus degradării, iar proprietarul refuză sau dovedește că nu poate să facă cheltuielile necesare pentru consolidarea, conservarea și restaurarea lui, a [illegible] ... [illegible] de cultură care se află în patrimoniul altor persoane fizice sau juridice, pentru care această sarcină revine persoanelor, fizice sau juridice, respective".

O dispoziție finală a primului H.C.M. luminează, de asemenea, fără echivoc situația monumentelor istorice proprietate particulară. Starea de urgență nu se acordă în ordinea preferențială a unor fonduri sau a unui bun plac personal, ci starea de urgență culturală de pe teritoriul lor, să se așeze, în termen de 30 de zile de la încunoștiințare, o placă tip, stabilită de organul în competența căruia intră monumentul respectiv, pe care să fie indicată calitatea de monument de cultură, data construcției sau realizării acestuia (în limita posibilității) și numărul de ordine dat, după caz, de Comitetul de Stat pentru Arhitectură și Construcții, Ministerul Culturii sau Academia R.P.R.; 8. Comitetele Executive ale Sfaturilor populare sînt obligate, sub îndrumarea organelor prevăzute la art. 6 din Hotărîre, să ia măsuri pentru:

a) popularizarea și vizitarea organizată a monumentelor de cultură; b) alcătuirea tematicii și a textelor ce se vor folosi pentru lămurirea vizitatorilor; c) educarea cetățenilor în spiritul respectării și păstrării monumentelor de cultură; d) întreținerea în cele mai bune condițiuni a drumurilor de acces la monumentele de cultură care pot fi vizitate, precum și marcarea acestor drumuri; 9. Ministerul Învățămîntului prin cadrele de învățămînt de toate categoriile, Ministerul Culturii prin presă, radio, cinematografie, Ministerul Cul[illegible] ... organizațiile de cult, precum și celelalte ministere și instituții centrale de Stat, vor duce o acțiune susținută de popularizare și educare cetățenească, în legătură cu respectarea și păstrarea monumentelor de cultură.

Sancțiunile nu au curs așa cum ar fi îndreptățit situația de fapt, nicăieri nu este însoțită și cerută „obligația de folosință a monumentului" pe care îl deține un proprietar particular. Legile sînt uneori neconsecvente, cunoscute insuficient ori interpretate după bunul plac al fiecărei instituții, avîndu-se alături de legea oficială mai multe legi mici, personale. Documentul oficial de care aminteam, de dimensiunea unei cărți de circa [illegible]

CÎTEVA EXPLICAȚII...

Nu putem exclude din reportajul nostru nici instituția care este desemnată prin structura sa drept ocrotitoare a monumentelor: Direcția monumentelor istorice. Solicitînd părerea tovarășului director al acestei instituții, arhitect R. Bordenache, am fost îndreptați în acest sens pe [illegible] ... specialist din grupa de studii, arhitect Paul Emil Miclescu, care ne-a vorbit, în numele instituției. Am fost, altfel, informați că datorită legilor în vigoare nu se poate interveni pentru salvarea monumentelor decît în situația în care acestea sînt proprietate de stat, citîndu-se cazul casei Melik și al casei din Șerban Vodă. În consecință monumentele proprietate particulară sînt susceptibile degradării. S-a recunoscut ca un punct de vedere specializat că actuala lege în vigoare ar trebui nuanțată printr-un amendament în care să se prevadă intervenția statului și în cazurile în care particularii nu pot dispune de aceste sume pentru repararea monumentelor (acestea rămînînd în continuare în proprietatea lor). S-a mai recunoscut că actualul nomenclator poate fi mult îmbogățit, că listele orientative pe care instituția le trimite direcției de arhitectură și sistematizare nu pot salva, în ultimă instanță, anumite monumente în cazul unei demolări iminente. S-a mai delimitat clar că rolul acestei instituții este, în general, de consilier științific, de îndrumare și control în specialitate, dar că de traducerea în fapte a diverselor propuneri răspund în ultimă instanță, numai [illegible]

AU DREPTATE NUMAI MONUMENTELE

Nu putem acorda verdicte, nu putem escamota eforturile înfăptuite în timp, mai ales în ultimii ani, ale unor instituții și ale unor persoane pasionate, din păcate nu prea numeroase, în această direcție. Este evident că prezentul H.C.M. cere o completare, o mlădiere pe măsura noilor realități existente, fapt care ar permite salvarea acelor monumente pe care astăzi unele paragrafe, devenite rigide, le condamnă. Tot atît de adevărat este și faptul că anumite inițiative personale, prompte, ar fi găsit posibilitatea salvării lor. Se pot aduce infinite justificări pe care le accepți, fie logic, fie datorită unor situații existente pe care nu le poți transforma foarte ușor și repede, printr-o simplă dispoziție verbală sau scrisă. Nu poți să accepți însă, sub nici o formă, orice explicație care se dă faptului că monumente vechi de sute de ani se degradează sub ochii noștri, că ploaia, zăpada, vîntul își continuă opera destructivă în timp ce hîrtiile oficiale circulă pe niște rute greoaie și adesea absurde între instituții. Este adevărat, mulți oameni ar putea proteja aceste monumente dar acești oameni nu le cunosc valoarea, n-au fost educați să cunoască această valoare și, în consecință, nu pot proceda altfel. Nu-i putem cere cuiva să protejeze o casă despre care nu știe nimic. Instituțiile specializate au datoria de a face cunoscute aceste valori și abia după aceea să facă apel la spiritul civic. Nu se poate acorda nici un fel de circumstanță atenuantă faptului că toate aceste valori nu pot vorbi astăzi publicului larg, tineretului, generațiilor următoare, că nu pot împlini o aspirație către cunoașterea istoriei pe care deseori locuitorii acestui oraș au căutat-o uneori în literatură, în metafora poetică sau în descrierea istorică. Bucureștiul are, fără îndoială, dincolo de farmecul și atmosfera sa specifică, intraductibilă, o fizionomie artistică arhitecturală proprie chiar dacă este născută din sinuoase decantări, influențe etc.

Sîntem datori publicului aceste mari restituții.

[illegible]

Cel mai de seamă proprietar al acestei case din str. Orzari nr. 63, pare să fi fost un căpitan de panduri din oastea lui T. Vladimirescu

Un aspect — e drept foarte puțin plăcut — al exteriorului casei din str. Orzari nr. 63

Telegrame de felicitare adresate tovarășilor Nicolae Ceaușescu și Ion Gheorghe Maurer

Cu prilejul realegerii sale în funcția de președinte al Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU a primit telegrame de felicitare din partea: guvernatorului general al Canadei, **Roland Michener**; președintelui Republicii Indonezia, **Suharto**; guvernatorului general în funcțiune al Maltei, **Anthony Mamo**.

De asemenea, cu prilejul realegerii sale în funcția de președinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, tovarășul ION GHEORGHE MAURER a primit telegrame de felicitare din partea: primului ministru al Canadei, **Pierre Elliott Trudeau**; primului ministru al Maltei, **Giorgio Borg Olivier**.

AGENDA

TELEGRAME

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, a adresat președintelui Republicii Arabe Unite, Gamal Abdel Nasser, o telegramă de condoleanțe în legătură cu catastrofa aeriană de la Assuan, transmițînd totodată profundă compasiune familiilor îndoliate.

În răspunsul său, președintele Gamal Abdel Nasser, mulțumind pentru condoleanțele primite, a apreciat în modul cel mai înalt bunele sentimente care i-au fost exprimate.

Plecarea delegației C. C. al P.C.R. la cel de al XV-lea Congres al P.C. din Finlanda

Luni dimineața a plecat la Helsinki delegația Comitetului Central al Partidului Comunist Român care va participa la lucrările celui de al XV-lea Congres al Partidului Comunist din Finlanda. Delegația este formată din tovarășii Gheorghe Stoica, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P. C. R., și Vasile Potop, membru al C.C. al P.C.R.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, erau prezenți tovarășii Vasile Vîlcu, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., Ghizela Vass și Aldea Militaru, șefi de secție la C.C. al P.C.R., activiști de partid.

(Agerpres)

Delegația Consiliului municipal Stockholm, condusă de Eva Remens, președinta Consiliului, care la invitația Comitetului Executiv al Consiliului Popular al municipiului București a făcut o vizită în țara noastră, a părăsit luni dimineața Capitala, îndreptîndu-se spre patrie.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegația a fost condusă de Dumitru Popa, președintele Comitetului Executiv al Consiliului popular al Municipiului București, primarul general al Capitalei, Ion Cosma, prim-vicepreședinte, și alți membri ai Comitetului Executiv.

A fost prezent Carl Rappe, ambasadorul Suediei la București.

Luni a părăsit Capitala delegația Centralei Ziariștilor din R. S. Cehoslovacă, care, la invitația Uniunii Ziariștilor din Republica Socialistă România, a făcut o vizită în țara noastră.

În urma convorbirilor purtate, a fost reînnoit protocolul de colaborare dintre uniunile de ziariști din cele două țări, stabilindu-se obiectivele pentru anul 1969.

(Agerpres)

SPORT

Duminică de duminică, ba chiar și la mijlocul săptămînii, pe stadioane se desfășoară meciuri de fotbal, deci afară, în aer liber. Dar terenurile pentru atletism din București nu sînt încă propice pentru concurs. Doar cîteva probe, poate, s-ar fi putut desfășura în aer liber. Sălile de atletism însă oferă condiții optime. Totuși, sîmbătă și duminică — în plină vacanță a elevilor — nu s-a desfășurat nici un concurs atletic.

Se invocă, drept argument, organizarea cîtorva tabere de elevi în afara Capitalei. Dar restul elevilor? Vacanța trebuie să fie un prilej de relaxare prin sport și alte activități. Tocmai în vacanță cînd elevii n-au grija lecțiilor sau a altor preocupări școlare, activitatea atletică se poate desfășura în cele mai bune condiții. Nemaivorbind că și puținii seniori care activează în București puteau fi prezenți la start. Iar dacă se aprecia că elevii angajați în atletism sînt plecați, deși mulți dintre ei, după cîte știm, se află în București, se puteau inițIa concursuri pentru începători. Tot așa după cum, în aer liber, s-ar fi putut organiza și întreceri de cros. Timpul frumos de duminică dimineața, după atîtea zile vitrege, parcă îmbia la o asemenea activitate.

O ÎNTREBARE PE ADRESA MAI MULTOR FACTORI:

DE CE NU FAC ELEVII SPORT ÎN VACANȚĂ?

Dar, din păcate, nu s-a găsit nimeni dispus să declanșeze o asemenea inițiativă. Ce părere au forurile care răspund de activitatea atletică a elevilor din București?

V. TIMIȘ

A. C. R. ÎN SEZONUL AUTOMOBILISTIC

De vorbă cu **Ing. VASILE IORDACHESCU** *secretar general al A.C.R.*

Primăvara și-a intrat, se pare, în drepturi — unul din semnele cele mai sigure ale sosirii ei fiind puzderia de autoturisme, scoase de la „iernat", pornite pe drumuri și șosele. Întrucît foarte mulți dintre posesorii de autoturisme fac parte din Automobil Clubul Român (la începutul anului se numărau peste 20 000 de membri), ne-am adresat recent tov. inginer Vasile Iordăchescu, secretar general al A.C.R. care ne-a furnizat noutățile de mai jos:

— Am dori să ne schițați obiectivele programului de club ale anului.

— Țin să menționez, în primul rînd, că programul competițional al A.C.R. poate fi socotit bogat. Aș aminti **Campionatul național de raliuri**, cu cele 4 etape preliminare: Nord-Vest Oradea (30 martie), Sud-Vest Timișoara (12 aprilie), Mănăstirea Suceava (11 mai), Narciselor-Brașov (8 iunie) și etapa finală cu sosirea și plecarea de la Pitești (27—29 iunie). O altă competiție importantă o reprezintă **Campionatul de viteză în coastă** cu etapele Hula (6 aprilie), Măgura (8 iunie), Mateiașul (14 septembrie) și Feleac (5 octombrie). Apoi, **Campionatul de viteză în circuit**, cu etape la Brașov, Timișoara, Suceava, Orașul Gh. Gheorghiu-Dej, Sibiu, Tg. Mureș, Arad, Cluj și București. Filialele A.C.R. vor organiza o serie de raliuri, probe de viteză în circuit și de îndemînare, cu caracter local.

— Am aflat că o seamă de întreprinderi ce au strînse legături cu industria de autoturisme vor sprijini în acest an programul competițional. Despre ce anume este vorba?

— Este vorba — în mod cert — de o inițiativă meritorie, în legătură cu care mi-aș permite cîteva considerații. Este cunoscut că în multe țări numeroase cluburi și chiar echipe de piloți colaborează îndeaproape, pe bază de contract, cu fabrici de automobile și accesorii auto, cu firmele de carburanți și lubrefianți. În urma acestei colaborări se obțin avantaje indiscutabile. Ca să nu mai vorbim de reclama făcută produselor...

Și în țara noastră, încă în cursul anului trecut, s-au făcut primii pași — ce-i drept, încă timizi — pe această linie. M-aș referi, astfel, la Întreprinderea clujeană „Sinterom" care i-a înzestrat pe participanții la întrecerile interne cu seturi de bujii românești, le-a acordat asistență tehnică, și-a asumat și răspunderea de a patrona un raliu regional. Mai pot fi amintite și alte acțiuni asemănătoare: astfel, „Ciclop" București, ADAS, Loto-Pronosport și alte instituții au instituit premii oferite participanților la competițiile interne.

În acest an, lucrurile au luat o turnură mai favorabilă. Astfel, Campionatul național de raliuri va fi patronat de Uzina de autoturisme Pitești, iar Campionatul de viteză în circuit, de către Uzina de anvelope „Danubiana". Evident, mai există și alte întreprinderi care prin natura lor au o strînsă legătură cu industria autoturismelor — cum ar fi, de pildă, Uzina de anvelope „Victoria" din Florești, „Peco" etc. — și care ar putea să-și asume unele responsabilități în organizarea ori stimularea deplină a unor activități fie competiționale, fie cu caracter turistic.

— Ați pomenit de aspectul turistic... În ce constă activitatea A.C.R. în această direcție?

— Programul elaborat consemnează o seamă de măsuri ce vizează extinderea activității A.C.R. în domeniul turismului intern și extern. O atenție specială vom acorda așa numitei „laturi organizatorice": ne vom strădui ca celor 165 de cercuri automobilistice existente să li se adauge încă 150. Evident, se vor obține noi posibilități de organizare a unor excursii în caravană, atît în țară cît și peste hotare. De altfel, în colaborare cu O.N.T., vor fi inițiate călătorii turistice pentru numeroși excursioniști. Încă de pe acum s-au luat măsuri în vederea realizării unor condiții îmbunătățite de călătorie și asistență pentru membrii clubului prin asigurarea de scrisori de credit, hărți turistice pentru diferite țări europene etc.

În acest an am întreprins acțiuni menite să contribuie la dezvoltarea relațiilor cu asociațiile similare de peste hotare. Mi se pare interesantă acțiunea organizată de A.C.R. în colaborare cu alte cluburi de peste hotare de a oferi o călătorie în circuit în România unor vizitatori străini pe un itinerar ales de aceștia, în cadrul așa numitului sistem „Package Tour". O primă estimare a cererilor de acest gen primită la clubul nostru ne indică la aproximativ 50 000 numărul oaspeților ce vor vizita țara cu mașini proprii. Chiar recent m-am întors dintr-o călătorie de contractare în Italia, Austria, Iugoslavia, Ungaria și R.D. Germană cu care prilej am dus tratative în vederea realizării unei colaborări mai depline.

O confirmare a prestigiului de care se bucură Clubul român, pe plan european, este faptul că în luna septembrie a.c. se va desfășura la București **Congresul internațional „Vacanțe și turism"** în organizarea Asociației Internaționale de Turism și a A.C.R. la care vor participa personalități și experți ai celor mai importante foruri internaționale de turism din toată lumea.

— Ce prevede calendarul competițional extern?

— Participarea unor echipaje românești la raliurile Dunării „Castrol" și „Sofia — Sinaia" al căror traseu străbate în mare măsură teritoriul țării noastre. Un număr de echipaje vor participa pentru prima dată la raliurile „Cordatic" din Ungaria și al Tîrgului de la Belgrad, precum și la „Marele premiu al orașului Brno". Piloți români vor lua startul și în tradiționalul „Raliu Balcanic" care în acest an se va desfășura în Turcia. Un număr de echipaje românești vor concura pe autoturisme „Dacia 1100".

• UN BOGAT CALENDAR COMPETIȚIONAL • ÎN CAPITALA: CONGRESUL INTERNAȚIONAL „VACANȚE ȘI TURISM" • UN ÎNCEPUT PROMIȚĂTOR: ÎNTREPRINDERI „PE PROFIL" SPRIJINĂ COMPETIȚIILE INTERNE • UN EVENIMENT: AUTODROM ULTRAMODERN LÎNGĂ BUCUREȘTI

— Ce măsuri vor mai fi luate pentru dezvoltarea automobilismului?

— M-aș referi pe scurt la construirea în vecinătatea Bucureștiului a unui autodrom modern, al cărui proiect de principiu a fost întocmit de către specialiști, membri ai A.C.R. Este evident rostul unei lucrări de un asemenea amplu interes pentru dezvoltarea automobilismului. Aș menționa doar cîteva din direcțiile de utilizare, care de altfel sînt cuprinse și în tema de proiectare. Astfel, s-ar putea asigura instruirea conducătorilor auto începători în condițiile unei circulații în deplină siguranță; perfecționarea în arta conducerii a automobiliștilor cu oarecare experiență; instruirea pionierilor și școlarilor privitor la regulile de circulație; organizarea antrenamentelor piloților din lotul național și a celorlalți automobiliști sportivi; organizarea de competiții naționale sau internaționale de automobilism sau carting; testarea automobilelor românești sau străine, în condiții asemănătoare cu cele existente pe plan mondial etc.

CAROL ROMAN

Despre publicul cititor

(Urmare din pag. I)

lizați în domeniu? ... critică este de reprezentare ... de îndrumare a publicului? Multe întrebări ... mai multe ... Dar, indiferent ... exactitatea ... dintre ... aceea că ... nesufi... pu... de ... C... și de ... Foame de realitate, literatura este o aventură cu final concret. Există ideea împărtășirii totale prin scris, ideea recunoașterii tardive, a decantării valorii prin timp, și lucrurile acestea sînt valabile și reale și sînt chiar reconfortante pînă într-un punct. Dar, cine scrie în realitate pentru sine? Cine își poate refuza gestul hotărîtor al tiparului? Cine e insensibil la felul în care i se vînd cărțile? La ecoul pe care cartea o are printre cititorii imediați? La semnătura de admirație din capătul unei scrisori? Cine refuză autografe pe carte și întîlniri cu sute de cititori?

Ne supunem toți necesității de public. Menirea scrisului e de a se comunica. Secret sau pe față, com recunoaște toți asta pînă la sfîrșit. Vom trece prin spectacol ca printr-o experiență necesară pe generații, pe vîrste, pe rînd. Mergem la întîlniri cu cititorii în librărie, cu riscul de a-ți arunca cineva cartea în față, zicînd că ți-o face cadou. Participăm la întîlniri cu sute de oameni, paralizați sus, pe scenă, că nimeni din sală nu pune întrebări. Că instructorul cultural a strîns un public cu convocatorul pentru reușita acțiunii X. Că publicul n-a citit cartea. Că n-are nimic de zis nici „la fragmentele împărtășite din operă", adică la cele citite în fața lui. Că...

Și totuși, publicul cititor este real. O mie, zece mii de concreți. Nu-i vom cunoaște niciodată, dar ei sînt. Nu vom izbuti nicicînd relații idilice, dar ei ne cumpără. Ne vom aroga permanent dreptul independenței, al subiectivului literar, al aventurii de unul singur și totuși, scriem pentru cititori. Că-i dorim inteligenți și-i bănuim informați de două ori mai mult decît sînt în realitate sau de două ori mai puțin, că-i considerăm în masă și de dragul personalității noastre o negăm pe a lor, că dialectica relației cu publicul este sinuoasă și dură da, sigur, desigur, dar dincolo de toate acestea există adevărul existenței reale a publicului literar, a celor zece sau două zeci de mii pentru care, în mod programatic sau numai în cele din urmă scriem toți. Și numai aplauzele lor lipsesc, și uneori ne e foame de ele.

Semnarea planului de colaborare științifică între Academia Republicii Socialiste România și Academia Regală Suedeză

Luni a fost semnat la București Planul de colaborare științifică între Academia Republicii Socialiste România și Academia Regală Suedeză de Științe Inginerești ... cercetători, ... publicații, organizarea anuală de simpozioane bilaterale pe diferite teme ale cercetării științifice de interes comun. Documentul a fost semnat de acad. Miron Nicolescu, președintele Academiei Republicii Socialiste România, și de prof. dr. Arne Tiselius, de la Universitatea Uppsala, laureat al Premiului Nobel, membru de onoare al Academiei Republicii Socialiste România.

După semnare, acad. Miron Nicolescu și prof. dr. Arne Tiselius ... cuvîntări. A. Tiselius a anunțat că Academia Regală de Științe și Academia de Arte Frumoase, Istorie și Antichități din Suedia au donat Academiei Republicii Socialiste România o colecție de cărți reprezentative din tezaurul științei și culturii suedeze.

(Agerpres)

Primul simpozion românosuedez de biochimie își începe lucrările marți la ora 9, în Aula Academiei. Reuniunea, organizată de Academia Republicii Socialiste România și Academia Regală Suedeză de Științe Inginerești, întrunește cunoscuți specialiști din cele două țări. Timp de două zile ei își vor împărtăși rezultatele cercetărilor proprii într-un domeniu de mare actualitate în știință: separarea și analiza diferitelor componente chimice din care sînt alcătuite ființele vii. Dezbaterile vor fi întregite de prezentarea unor substanțe și utilaje utilizate în cercetările de biochimie, produse de firme suedeze specializate.

Antrenament în sala de baschet a clubului sportiv Rapid din Capitală

PERSONALITATEA ATENEULUI STUDENȚESC

(Urmare din pag. I)

sonale, de a avea o confruntare argumentată a pozițiilor, a opiniilor colegiale. **În această privință Ateneul Universității** ... un model rare sălile de cursuri și amfiteatrele, localul clubului, în cadrul unui program judicios conceput din punct de vedere tematic în cîteva cicluri. Unul sau altul dintre aceste suite se adresează „profilat" studenților unor facultăți, dar și studenților Universității, în totalitatea lor, sau colegilor din alte institute. În cadrul ateneului studenții s-au întîlnit cu personalități de seamă ale vieții politice — tovarășii **Paul Niculescu-Mizil, Corneliu Mănescu, Mircea Malița** — care au răspuns la întrebări din domeniile vieții politice, economice, diplomatice. „**Clubul filozofilor**", „**clubul juriștilor**", „**cadranul actualității**" întregesc tabloul activităților organizate în cadrul ateneului, prilejuind afirmarea preocupărilor studențești pentru dezbaterea vie, pasionantă a unor probleme actuale ale filozofiei, dreptului, istoriei — confruntări care să le formeze studenților convingeri politice ferme, care să-i înarmeze cu mijloacele cele mai precise în aprecierea fenomenelor politico-ideologice contemporane. O formă evoluată a unor ... tesc „**Socialismul și democrația**", organizat de comitetul U.T.C. al Universității din București sub egida ateneului. Reușita acestui simpozion, participarea numeroasă a colegilor din Cluj și din Iași i-a încurajat pe studenții Universității bucureștene, i-a mobilizat în realizarea unei alte încercări de acest gen. Ei pregătesc acum Colocviul național „**Responsabilitatea și angajarea socială a studentului în România**".

Subliniem faptul că toate aceste inițiative care au prins viața în cadrul ateneului Universității bucureștene aparțin studenților; ei le-au gîndit, ei au pregătit transpunerea lor în fapt. Din păcate, asemenea inițiative nu sînt prea numeroase. La Timișoara, președintele ateneului Institutului Politehnic, prof. univ. Virgil Barbu mărturisea că ar dori ca „**ateneul să fie într-adevăr al studenților, dar el este mai mult al cadrelor didactice. Studenții citesc afișele care îi informează despre acțiunile ateneului și în seara cînd sînt programate aceste acțiuni umplu sălile, ascultă, văd, aplaudă, sînt entuziasmați. Sau alteori nu sînt entuziasmați, nu aplaudă, spun deschis că nu le-a plăcut. Ceea ce este foarte bine. Dar noi vrem sprijinul lor, mai mult, vrem ca ei să fie organizatori direcți ai acțiunilor la care participă. Altfel sursa noastră de fantezie seacă!**"

Diversitatea de modalități prin care sînt abordate teme de stringentă actualitate în cadrul ateneului Universității bucureștene nu se face simțită și aici, la Timișoara. O singură formă — expunerea — domină aproape întreaga activitate a secției **Politică, ideologie și filozofie**. Uneori se organizează și cîte o „masă rotundă". Studenții nu se arată însă dornici să participe la conferințe, la expuneri decît atunci cînd conferențiarul este un foarte bun specialist, dublat de un foarte bun orator, iar tema conferinței este extrem de interesantă. Trebuie să spunem însă că de această **restrîngere a activității** ateneului se fac vinovate organizațiile de tineret din institut care, se vede, nu au înțeles că acest „forum de cunoaștere și înțelepciune" poate să devină și trebuie să devină unul dintre cele mai eficiente mijloace de exprimare ale deziderатelor educative promovate în facultăți.

Ateneul nu este și nu poate fi ... un ciclu de expuneri, el trebuie să ... de vizită a unei instituții de prestigiu, deosebită de casa de cultură, de clubul studențesc atît prin conținutul activității cît și prin formele pe care le îmbracă această activitate, să constituie unul din făgașele de afirmare, dar și de direcționare a inteligenței, entuziasmului și pasiunii de cunoaștere a studenților.

Dar iată, pasiunea pentru expuneri se face simțită și în programul ateneului Institutului politehnic din București. Aici ateneul a fost organizat „inginerește" în nouă cicluri a cîte șase prelegeri lunare. Dar singurul ciclu profilat pentru un ateneu studențesc este „**Lumea azi**". Celelalte — „Muzică", „Plastică", „Literatură", „Teatru", „Cinema", „Știință", „Sport", „Enciclopedie", însumează simple medalioane, expuneri, desigur utile îmbogățirii orizontului cultural-științific al studenților, dar fără a aborda teme contemporane de strictă actualitate, fără a angaja dezbateri, conturări sau analize ale unor concepții despre lume și viață chiar atunci cînd tărîmul propus discuției este arta și creația artistică, filozofia, știința.

Ateneul studențesc trebuie să poarte amprenta actualității, a preocupărilor lumii de azi, a spiritului general în care este format tineretul nostru studios pentru muncă și viață. Acțiunile sale vor fi însă reușite numai dacă vor mobiliza pasiunile și căutările creatoare, entuziasmul și romantismul studenților, inteligența lor. Aceasta se impune cu atît mai mult cu cît activitatea ateneelor care au deja o personalitate, care își justifică numele, care se bucură de prestigiu (vezi ateneul Universității București), s-a dovedit a fi rodul viabil al inițiativelor studențești.

VENDETA LA... TECHIRGHIOL

(Urmare din pag. I)

ire a orașului și proba cu martori. Și nu e de loc surprinzător că în timp ce Gh. Paraschiv cheamă în judecată pe Elena Preda se constituie ca martor al acuzării Constantin Rimboi, iar cînd cel din urmă acuză, martor e, prin rotație cu soția sa, Gh. Paraschiv.

În sfîrșit, pentru a nu mai lungi această penibilă poveste, să ajungem la apariția din culisele scandalului în plină arenă a jălbașului orașului, de profesie fără, C. Mocanu, tip de o imoralitate dovedită juridic. El trimite aceluiași ziar care rezolvase, pînă la un punct, amintitul litigiu, o corespondență plină de indignarea demnă de un om onorabil: „Preda Elena din Techirghiol... caută din orice pricină motiv de scandal și de proces. Clientă veche a comisiei de împăciuire, procesomana noastră consideră că hrana ei sufletească nu poate fi decît un proces de... «întindere»" (a se observa interesata amnezie a „corespondentului" — n.n.). Ceea ce este mai periculos însă e faptul că și copiii ei sînt de-a dreptul „otrăviți" de această manie provocînd scandaluri și organizînd bombardamente cu pietre de după gardul lor. Rimboi Constantin, de pe aceeași stradă, un tînăr plin de elan și pasiune pentru muncă, vecin cu aceasta, are deosebite greutăți din cauza Elenei Preda.. Și pentru că i-a interzis frecventarea casei sale, întregul arsenal al Elenei Preda s-a îndreptat împotriva sa" etc., etc. O verificare reală a celor semnalate de corespondentul „sincer indignat" ar fi dovedit ca imaginar, după doi ani de la rezolvarea definitivă, juridică, „procesul de... întindere" și, cunoscîndu-se acest fapt, bunul simț ar fi reținut esențialul, adică „mărul discordiei" din această ... hîrtiile cu antet ... de către Rimboi ... a scos o copie după ... scrisoarea ... tul său și a ... spre verificare către Consiliul popular al municipiului Constanța. Consiliul popular al municipiului Constanța a compus o scrisoare, dactilografiată pe hîrtie cu antet și a trimis-o Consiliului popular al orașului Techirghiol, aflat în subordinea lui. Trebuie să recunoaștem că de aici hîrtia nu mai avea unde să plece; în schimb s-ar fi cuvenit să facă un drum pe teren funcționarul căruia i s-a dat spre rezolvare această sesizare, Ion Coman. Dar aici, „ofensa" pe care a primit-o instituția — prin persoana fostului președinte — în chestia cu extinderea n-a fost uitată, ca și insistența cu care Elena Preda s-a „bătut" să i se facă dreptate. Deci, pentru a da o bază reală constatărilor sale, Ion Coman, funcționar cu 20 de ani în statele de serviciu, a făcut apel la dosarele comisiei de împăciuire care nu cuprind decît... plîngerile acuzării! În baza lor, Ion Coman a alcătuit un referat și hîrtiile cu antet au circulat în sens invers. Cităm din adresa ... ziarului „România liberă" de către Consiliul municipal Constanța la data de 13 decembrie 1968: „Este (Elena Preda — n.n.) o locuitoare a orașului Techirghiol lipsită în totalitate de etica moralei cetățenești de conviețuire, iar cele relatate în scrisoarea adresată dv. sînt absolut intemeiate. Pentru edificare asupra caracterului său certăreț, vă comunicăm că din luna septembrie 1967 pînă la 1 octombrie 1968 sus-amintita a fost deferită organelor de judecată de 4 persoane (e vorba de comisia de judecată și evident că cele 4 persoane sînt prin rotație, din cele 2 familii pomenite — n.n.) la date diferite pentru injurii, lovire și calomnii..."

Drept care „adevărul" atît de strîmb verificat conduce la apariția unei note „De profesie... procesomani" (11 februarie 1969).

Este inadmisibil ca, din comoditate sau spirit rutinier, cîțiva funcționari din cadrul organelor amintite să verifice cu superficialitate sesizarea lipsită de obiectivitate a unui individ certat cu bunele intenții și, pe această cale, să inducă în eroare un organ de presă. Ba, mai mult, așa cum a dovedit și ancheta noastră, miopia birocratică a celor amintiți de noi nu conduce la aplanarea conflictului, la readucerea sub zodia firescului a relațiilor de vecinătate ale celor trei familii, ci la ațîțarea patimilor, la dilatarea spiritului de răzbunare.

La rîndul nostru, primim o scrisoare prin care Valeria Preda, elevă în clasa a XI-a, contestă autenticitatea reclamației. Nu ne vom opri asupra faptului că noul „curs" al litigiului ar putea influența instanța judecătorească, ci vom sublinia acele elemente din scrisoare care fac să transpară gravele traume psihice de care n-au fost scutiți nici copiii acestor familii: „Au trecut săptămîni întregi de cînd amîn mereu să scriu aceste rînduri (...). La 26 martie 1969 vecinii noștri — caută să obțină condamnarea mamei noastre (a celor patru copii — n.n.). Acest eveniment m-a îndemnat să încalc sfatul mamei de a tăcea și de a apela la ajutorul dv (...). Cu ochii plini de lacrimi și cu sufletul plin de speranță aștept înflorirea adevărului".

Scrisoarea acestei adolescente (din care am reținut doar cîteva rînduri) este elocventă pentru traumele morale pe care le suportă și copiii familiilor aflate într-un jalnic conflict de-atîta amar de vreme, de leziunile morale ce sînt aduse acestora tocmai la o vîrstă în care liniștea căminului, modelele exemplare de conduită ale vîrstnicilor, lîngă care cresc, sînt necesități de nerefuzat. Incapabile — cel puțin pînă în momentul de față — să reconsidere, prin prisma rațiunii și a bunului simț, relațiile lor de vecinătate, cele trei familii amintite atentează nu numai asupra liniștii lor, nu numai asupra moralității cartierului în care trăiesc dar, ceea ce este cel puțin tot atît de grav, și asupra destinului moral al copiilor lor pe care, din inconștiență, încearcă să-i transforme în parte din conflict sau în obiect al răzbunării.

Renunțînd la circuitul hîrtiilor cu antet, am fost la fața locului, am stat de vorbă cu „părțile", cu tovarășii din conducerea Consiliului popular al orașului Techirghiol și, dincolo de anomaliile pe care le-am semnalat de-a lungul acestui articol, anomalii aflate în divorț total cu etica cetățenească a unora și cu etica profesională (care o implică, evident, pe prima) a altora n-am putut reține decît concluzia Consiliului popular al municipiului Constanța: „În continuare se va urmări comportarea numitei Preda Elena din Techirghiol, urmînd ca în cazul în care abaterile vor continua să fie luate măsuri corespunzătoare conviețuirii pașnice ce trebuie să existe între cetățeni". **Cu o singură modificare, de fond: de tratament cel puțin egal trebuie să beneficieze și familiile Rimboi și Paraschiv, ca și petiționarul — intrigant C. Mocanu. Dar nu prin scripte, ci prin fapte convingătoare.**

supco
SUPE CONCENTRATE

de peste hotare

ECOUL INTERNAȚIONAL AL VIZITEI TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU ÎN TURCIA

MOSCOVA 31 (Agerpres). — Relatînd despre comunicatul comun publicat la încheierea vizitei președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, în Turcia, ziarul „IZVESTIA" scoate în evidență faptul că șefii de stat ai celor două țări s-au pronunțat pentru instaurarea unui climat de bună vecinătate și înțelegere reciprocă în Peninsula Balcanică, climat care ar contribui într-o măsură însemnată la întărirea păcii în Europa. Ziarul menționează dezvoltarea pozitivă a relațiilor româno-turce și măsurile în vederea extinderii colaborării economice bilaterale. Dialogul româno-turc, scrie în încheiere ziarul, va fi continuat la nivel înalt în cursul vizitei de răspuns a președintelui Turciei în România.

PRAGA 31 (Agerpres). — „România și Turcia se pronunță pentru dezvoltarea bunei vecinătăți în Balcani", scrie ziarul „RUDE PRAVO" în titlul informației cu privire la încheierea vizitei tovarășului Nicolae Ceaușescu în Turcia. Ziarul scoate în evidență importanța pe care o acordă cele două țări principiilor suveranității, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc. Aceste principii — relevă „RUDE PRAVO" — sînt general valabile, creează bazele unor relații internaționale sănătoase și trebuie să fie respectate de către toate statele, fie ele mari sau mici. Citind din comunicatul comun româno-turc, ziarul subliniază convingerea că instaurarea încrederii și înțelegerii în Europa ar constitui un aport însemnat la pacea și securitatea în întreaga lume. Ambele părți, arată ziarul, declară că vor dezvolta relațiile în spiritul bunei vecinătăți și al respectului reciproc. Este, de asemenea, relevată importanța acordată de șefii de stat ai României și Turciei dezvoltării relațiilor economice bilaterale.

ATENA 31 (Agerpres). — În legătură cu încheierea vizitei în Turcia a președintelui Consiliului de Stat al României, Nicolae Ceaușescu, ziarul „TO VIMA" publică o relatare în care scoate în evidență partea din comunicatul comun referitoare la importanța statornicirii unor relații de încredere și înțelegere pe continentul european, pentru pacea și securitatea întregii lumi. Cei doi conducători — scrie ziarul — au subliniat importanța dezvoltării raporturilor de bună vecinătate între țările din Balcani, într-o atmosferă de înțelegere reciprocă, în scopul întăririi păcii în această zonă și în întreaga lume. În ce privește problema cipriotă — arată ziarul — comunicatul exprimă speranța că se va găsi o soluție care să respecte drepturile legitime ale ambelor comunități din insulă.

PARIS 31 (Agerpres). — Publicînd extrase din comunicatul comun româno-turc, ziarul „LE FIGARO" subliniază importanța pe care cele două țări o acordă statornicirii păcii și securității în lume, dezvoltării unor relații de încredere și de înțelegere pe continentul european. Ziarul relatează, de asemenea, despre măsurile în vederea dezvoltării cooperării economice româno-turce. O relatare despre încheierea vizitei președintelui Consiliului de Stat al României în Turcia și despre comunicatul comun semnat la Ankara a fost publicată și de ziarul „COMBAT".

TOKIO 31 (Agerpres). — Ziarul japonez de mare tiraj „ASAHI" publică extrase din comunicatul comun româno-turc, relevînd convingerea celor doi șefi de stat că suveranitatea națională, independența, egalitatea în drepturi și neintervenția în treburile interne sînt fundamentul indispensabil al unor relații internaționale sănătoase. Se scoate, de asemenea, în evidență pericolele privitoare la necesitatea dezarmării, exprimate în comunicat.

Islandezii împotriva N.A.T.O.

[illegible]

R. S. F. IUGOSLAVIA. — Imagine din Ljubljana

„NHAN DAN" despre convorbirile de la Paris

[illegible]

Schimburi culturale româno-italiene

Între 28 și 31 martie a avut loc la Roma reuniunea Comisiei mixte româno-italiene pentru elaborarea programului de schimburi între Republica Socialistă România și Italia în domeniile culturii, științei și învățămîntului, pe perioada aprilie 1969 — iunie 1971.

Programul stabilit cuprinde schimburi de oameni de știință, cadre didactice, bursieri, artiști, expoziții, cărți și publicații, organizarea de gale de filme și alte acțiuni în domeniul amintit.

LAGOS:

Conferința de presă a lui Wilson

[illegible]

pe scurt

● ASOCIAȚIA DE PRIETENIE JAPONIA-ROMÂNIA a organizat luni la „Kyokai Public Hall" din Tokio, o seară de cultură românească la care au luat parte membri ai asociației, oameni de artă și cultură. Cu acest prilej, caricaturistul și producătorul de filme de desene animate, Yoji Kuri, a făcut o interesantă expunere despre filmul românesc de scurt metraj și a împărtășit impresiile sale culese în timpul vizitelor în țara noastră.

● JAROSLAV KOHOUT, locțiitor al ministrului afacerilor externe al R.S.C., a avut convorbiri cu conducători ai Ministerului Afacerilor Externe și ai unor cercuri economice și culturale ale Italiei în legătură cu dezvoltarea relațiilor dintre cele două țări și unele probleme ale situației internaționale. Pietro Nenni, ministrul de externe al Italiei, a acceptat invitația de a face o vizită în R. S. Cehoslovacă.

● ZIARUL „PANORAMA", care apare la Caracas, a publicat o declarație a președintelui Asociației „Pro Venezuela", Reinaldo Servini, care se pronunță pentru revizuirea de către Venezuela a Tratatului comercial cu S.U.A. Președintele acestei asociații, care reunește organizații economice și comerciale, a relevat că o asemenea revizuire trebuie să corespundă în primul rînd intereselor naționale ale țării. Venezuela nu poate rămîne în continuare încorsetată de un tratat comercial care frînează dezvoltarea ei economică, a conchis Reinaldo Servini.

● AU FOST ÎNCHEIATE PROBELE de drum cu autoturismul model „Fiat 124", care urmează să fie fabricat la Uzinele din Orașul Togliatti pe Volga, după licență și cu instalații importate de la uzinele italiene „Fiat". Autoturismul a parcurs în probe aproximativ un milion de kilometri. ... subansambluri. Toate modificările în vederea adaptării mașinii la condițiile de climă și de drumuri ale Uniunii Sovietice, vor fi făcute de firma „Fiat".

● ÎN CADRUL tradiționalelor marșuri de primăvară, organizate în fiecare an în principalele orașe vest-germane, duminică s-a desfășurat la Hamburg o demonstrație prin care numeroase grupuri de persoane au protestat împotriva războiului și s-au pronunțat pentru dezarmarea nucleară. Au avut loc ciocniri cu poliția, care a efectuat 28 de arestări. Demonstranții au pătruns într-o închisoare din Hamburg, pentru a cere punerea în libertate a persoanelor arestate cu prilejul unei demonstrații anterioare.

● MINISTRUL JUSTIȚIEI AL BRAZILIEI, Gama e Silva, a declarat la ... o asemenea modificări sînt deja în curs de realizare, iar diferitele acte instituționale și ordonanțele complimentare proclamate de guvern sînt o primă expresie concretă a acestora". Fără să furnizeze detalii în legătură cu aceste modificări a legii fundamentale, Gama e Silva a arătat că ele se referă la legislația electorală, statutul partidelor politice și sistemul de vot.

Funeraliile lui Dwight Eisenhower

La Washington a avut loc luni funeraliile generalului Dwight Eisenhower, fost președinte al Statelor Unite ale Americii, remarcabil om de stat și conducător militar care a adus o însemnată contribuție la victoria forțelor aliate asupra fascismului. Pe întreg teritoriul Statelor Unite, drapelul național a fost coborît în bernă, fiind zi de doliu național.

În cursul după-amiezii, sicriul a fost așezat pe afetul unui tun și transportat la catedrala Washington, unde a avut loc o ceremonie religioasă. În cortegiul funebru s-au aflat președintele S.U.A., Richard Nixon, văduva generalului Eisenhower, miniștri ai guvernului S.U.A., membrii Curții Supreme a S.U.A., generali etc. De asemenea, la funeraliile generalului Eisenhower au participat demnitari din aproximativ 100 de țări ale lumii, printre care președintele Franței, Charles de Gaulle, regele Baudouin al Belgiei, șahul Mohammad Reza Pahlavi al Iranului, cancelarul R. F. a Germaniei, Kurt Georg Kiesinger, primul ministru al Canadei, Pierre Elliott Trudeau, primul ministru al Turciei, S. Demirel, mareșalul Vasili Ciuikov (U.R.S.S.), lordul Mountbatten (Marea Britanie). Din țara noastră a participat George Macovescu, reprezentant al președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu.

Pe întreg traseul străbătut de cortegiul funebru se aflau zeci de mii de locuitori ai capitalei S.U.A. și ai statelor învecinate, sosiți aici pentru a-și lua un ultim rămas bun de la fostul lor conducător.

După terminarea ceremoniei, sicriul acoperit cu drapelul de stat al S.U.A. a fost îmbarcat într-un tren special, care a plecat spre Abilene (Kansas), orașul natal al generalului Eisenhower, unde miercuri va avea loc înhumarea.

Președintele Statelor Unite, Richard Nixon, a avut luni dimineața o întrevedere la Casa Albă cu președintele Franței, Charles de Gaulle, care a venit să asiste la funeraliile fostului președinte Eisenhower. În cercurile oficiale din capitala Statelor Unite se apreciază că aceasta este prima întîlnire din cadrul seriei de întrevederi pe care președintele S.U.A. le va avea cu șefii statelor străine veniți să asiste la aceste funeralii.

NOTE DE DRUM

PRAGA:

EXPERIME[NTE ȘCOLA...]

Cîteva instantanee care prefigurează cît de cît preocupările școlii cehoslovace am surprins în însemnările pe care le-am publicat. Dar, cum am avut ocazia să discut cu directorul departamentului învățămîntului de nivel mediu din Ministerul Învățămîntului, K. Spurny, încerc să întregesc tabloul aspectelor școlare de actualitate și perspectivă.

Pînă la 15 ani lucrurile se desfășoară aidoma pentru toți copiii Cehoslovaciei. Învață în școala generală și obligatorie. Aproximativ două milioane de copii, de la vîrsta de șase ani. La 15 ani, deci, se pune problema viitorului, a opțiunii. Începînd cu această vîrstă, adolescenții au la dispoziție un sistem diversificat de învățămînt.

Trebuie însă să aleagă cu discernămînt — îmi explica interlocutorul. Acest discernămînt însemnînd o opțiune care să se potrivească, ca o mănușă, individului, dar să nu fie distanțată de comenzile sociale ale societății socialiste. Se înțelege că, propunîndu-se un asemenea obiectiv, se pune mare preț pe educație, în cazul acesta pe orientarea școlară.

În fiecare an școlar, de prin decembrie, se desfășoară, în școlile de nouă ani, discuții pe tema alegerii viitorului grad de învățămînt care urmează să fie abordat. Discuții ale profesorilor cu elevii, dar, mai cu seamă, cu părinții, știut fiind că la această vîrstă, alegerea ... de obicei, hotărîtă și de ... rinți. Școala își exprimă punctul de vedere, cercînd să determine ... viitorul tînărului pe criterii valorice ai aptitudinilor profesionale și intelectuale și în funcție de volumul cunoștințe acumulate. ...ează fiecare individ. De obicei discuțiile se soldează cu rezultate; școala este ascultată, punctul ei de vedere ... primordial. Dar orientarea școlară nu se bazează exclusiv pe discuții; în cele din urmă primează acțiunile practice în care se înscrie mai cu seamă însăși dezvoltarea anumitor ramuri școlare solicitate de actualitate.

... învățămînt au sesizat, la un moment dat, că orientarea școlară a fetelor este deficitară. Uneori, din necunoaștere, or, pur și simplu, greșind, fetele abordau în învățămîntul profesional și tehnic de nivel mediu, profesii nepotrivite pe care, apoi, fie le profesau nesatisfăcător, fie le abandonau. Alteori, din obișnuință, alegeau școala medie, chiar în situația în care n-aveau intenția să meargă mai departe în învățămîntul superior, motiv pentru care facultățile aveau dificultăți cu trierea valorică a candidaților. În consecință, mi se spunea, trebuia apelat nu numai la o orientare diferențiată a fetelor spre categoria de școală ce urma învățămîntului obligatoriu, dar și cîștigarea lor pentru anumite profesii pe care ele să le simtă potrivite, deci, spre anume școli.

La ora actuală se desfășoară un experiment. Se știe, fetele pot practica cu mai multă ușurință profesii în domenii administrative, ale deservirii populației, în comerț, în alimentație și industria ușoară. Școlile economice care includ asemenea profesii s-au înmulțit, evident, proporțional cu nevoile de cadre. În aceste domenii programa de învățămînt, are, la ora aceasta, ceva aparte, aș spune eu, discipline de strictă actualitate. O asemenea disciplină este, spre exemplu „Economia familiei". Utilitatea unei asemenea discipline a fost rapid verificată și certificată de interesul cu care este studiată, dat fiind valoarea ei practică ... riorul unei asemenea discipline, îmi relata ... torul, trebuie să ... perspectivă, alături ... despre bugetul ... familiei și gospod... bugetul timp al ... folosirea lui, ind... posibile ale unei ... soție, mamă, salar... trebuie să se dedic... sie-și, studii despr... fac cumpărăturile, ... estetica și arhitect... inței, rapiditatea ... dăririi, folosirea ... lor tehnice modern... podărie — ca să ... cîteva exemple. Ș... cestea au astăzi m... didate și asigură ... efectivului de cerin... menii în care ... descurcă cel mai b...

În condițiile ... moderne, care a ... mutații și în viața ... a individului, nu e... lipsit de interes ... mini exact tipul de ... ținînd seama de m... care previn tinerii, ... cințăile fizice det... de factori biologici, ... tațiile moderne ... pentru fete și băieți.

Tipul de școală ... ... — ca profil — ... cu liceul se nume... ... școlii generale — a ... clasă, deci — ci mai ... me, în clasa a V-a. Tot ... se întreprinde este ... de ideea că, în persp... dezvoltarea științei va ... pentru studii superioa... pacități intelectuale ... consolidate, de for... cărora școala va trebu... ocupe de la o vîrstă ... timpurie...

LUCREȚIA LUS[...]

DIN VIAȚA TINERETULUI LUMII

S. U. A.:

Obstacole în calea integrării

În Statele Unite au început să fie elaborate primele bilanțuri la împlinirea a 15 ani de la intrarea în vigoare a hotărîrii considerată drept „istorică", luată la 1 mai 1954 de Curtea Supremă a S.U.A. prin care era decretată obligativitatea lichidării segregației rasiale în școli. După scurgerea acestei perioade destul de îndelungate se recunoaște că rezultatele sînt extrem de modeste. Aproximativ 80 la sută din școlile americane continuă să rămînă închistate în sistemul educației după principiile rasiale. După părerea unor personalități strîns legate de problema integrării școlare, „dacă în viitorii cîțiva ani nu va fi înregistrat un succes rapid, întreaga idee a lichidării segregației în institutele de învățămînt va fi compromisă".

Este adevărat, unele mici progrese au fost înregistrate din momentul cînd Curtea Supremă a S.U.A. a decretat că educația separată pentru copii albi și negri „este ilegală". Dar, după cum a afirmat E. Benjamin E. Mays, președintele Colegiului Morehouse, „dacă actualul ritm al integrării școlare va fi menținut, vor trebui să treacă cel puțin 100 de ani pînă la soluționarea deplină a acestei probleme".

Două momente distincte pot fi reținute în ce privește eforturile întreprinse în direcția desființării sistemului școlar din S.U.A. bazat pe segregație. Primul dintre ele îl constituie hotărîrea Curții Supreme din 1954. Al doilea este Legea drepturilor civile, adoptată în 1964, care a prevăzut suspendarea fondurilor federale acelor școli care nu elimină barierele rasiale. Dar, după cum a subliniat agenția U.P.I. „chiar și această amenințare a rămas neaplicată". Motivul invocat de Ministerul Sănătății, Educației și Asigurărilor Sociale a fost că „nu puteau fi tăiate fonduri pentru școlile ce aveau atîta nevoie de ele". S-a lăsat să se înțeleagă că administrația de la Washington intenționează să aplice acest mijloc de constrîngere abia din... anul acesta.

Potrivit datelor publicate la Washington, începînd din anul 1964 procentul școlilor în care a fost lichidată segregația rasială a crescut de la 2 la 12 la sută. „Trebuie să recunoaștem însă — a subliniat același reprezentant al Ministerului Sănătății, Educației și Asigurărilor Sociale — că majoritatea copiilor negri nu au beneficiat de pe urma Legii drepturilor civile. Am scormonit numai la suprafața problemei și abia acum încercăm să intrăm în miezul ei". În fapt, după cum se admite în cercurile oficiale americane, integrarea școlară a fost aplicată în primul rînd în școlile din acele regiuni unde autoritățile erau aproape sigure de succes. În prezent se pune problema ca eforturile să fie îndreptate „spre regiunile mai dificile". Este vorba, în principal, de statele sudiste unde, în ciuda tuturor măsurilor luate pe plan federal, discriminarea rasială continuă să fie menținută, nu numai în institutele școlare, dar și în domeniile locuințelor, folosirii forței de muncă, accesului în localurile publice și a recunoașterii drepturilor electorale.

În opoziția lor înverșunată față de aplicarea principiului școlilor deschise deopotrivă elevilor albi și negri, cercurile rasiste din aceste state s-au folosit de tot felul de subterfugii. În statul Mississippi, de pildă, unde procentul școlilor integrate este abia de 4 la sută din totalul institutelor de învățămînt, s-a recurs la un sistem „original" de folosire a fondurilor federale destinate cantinelor școlare. Autoritățile școlare locale au vărsat întreaga sumă școlilor rezervate numai copiilor negri, astfel încît în fostele școli „integrate" albe o masă costă 35 de cenți, iar în școlile „integrate" ale negrilor ea este servită pentru 5 cenți sau chiar gratuit. Prin această manevră s-a urmărit ca elevii negri, ai căror părinți au venituri extrem de modeste, să prefere să rămînă în vechile lor școli din motive economice. După cum au declarat liderii organizațiilor integraționiste din Mississippi, prin acest subterfugiu „au fost anulate, în mod practic, toate cîștigurile obținute în domeniul integrării școlare". În statul Alabama, după nenumărate încercări făcute prin intermediul tribunalelor locale de a se eluda Legea drepturilor civile, părinții rasiști ai elevilor albi au înființat școli particulare „rezervate". Așa s-a întîmplat, de pildă, în orașul Hayneville unde, după aplicarea ordinului de integrare, a fost înființată școala particulară Lownes, situată la 10 km de fosta școală, unde sînt admiși numai elevi albi, transportați cu autobuze speciale. Un număr de 210 elevi frecventează acum școala Lownes, în timp ce la Hayneville au rămas 110 elevi negri și un singur alb, un profesor de economie politică. În total, din 1 493 districte școlare aflate în statele sudiste ale S.U.A., integrarea în domeniul învățămîntului a putut fi aplicată numai în... 144!

Dificila problemă a eliminării segregației în sistemul american de învățămînt a constituit tema principală a discuțiilor și cu prilejul recentului congres anual al Asociației americane a administratorilor de școli. Gregory Coffin, superintendent al școlilor din Evanston (Illinois) a spus, cu acest prilej: „Trebuie să ne preocupăm serios de discriminarea rasială și nu să o ignorăm. Dacă vom continua pe aceeași ale, vom ajunge să eliberăm diplome separate de bacalaureat, unele pentru elevii albi și altele pentru negri".

Evident, dificultățile sînt încă foarte mari. Acest lucru este recunoscut și de guvernul de la Washington unde se consideră, după cum subliniază agenția U.P.I. că „dacă nu vor fi obținute schimbări substanțiale în această problemă, întreaga politică în domeniul integrării școlare se va solda cu un eșec".

P. NICOARĂ

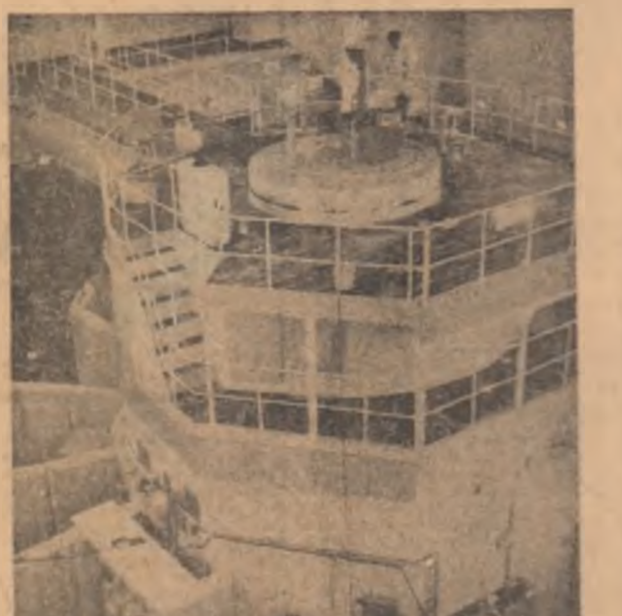

La Institutul de izotopi al Academiei de Științe ungare

Situați[a] din Pakis[tan]

Generalul Yahia Kh[an] ... noii administrații mili[tare] ... Pakistan, și-a asumat ... ția de președinte al țăr[ii] ... de președinte rămăses[e] ... în urma demisiei ... Ayub Khan, de la 25 ...

Agențiile de presă an[unță] că luni s-au deschis șco[lile] ... giile și universitățile, re[luîndu-și] astfel cursurile după cinc[i] ... întrerupere. Marea maj[oritate a] întreprinderilor industria[le funcț]ionează, iar prețurile la ... lele produse alimentare ... zut mult sub nivelul ... cursul lunii februarie. L... în Pakistanul de est, s-a ... oficial că persoanele ar... virtutea legii marțiale ... de conducerea militară ... acum în fața tribunalului ...

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii" 40.362